Cena: 20 Kč **Obecní zpravodaj pro občany Rožďalovic, Ledeček, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny** **ročník 2** **číslo 2/2013**

Úvodní slovo

Vážení spoluobčané,

do Vašich domácností se dostává prázdninové vydání Rožďalovicka, periodika, ve kterém se Vám snažíme přinášet aktuální informace o dění v našem městě a jeho okolí. Nejinak tomu bude i v tomto vydání.

Nejprve bych zmínil událost ze dnů 2.–4. června, kdy naše město zasáhla povodeň. Nikdy bych nevěřil, že zde bude vyhlášen 3. povodňový stupeň. Naštěstí nedošlo k protržení hráze Bučického rybníka, největší katastrofa byla zažehnána. I tak se řeka Mrlina rozlila z břehů do okolí a bylo zapotřebí okamžité pomoci. Členové Sboru dobrovolných hasičů byli v pohotovosti, avšak bylo nutné rozhlasem vyzvat i ostatní občany o pomoc. Mile mě překvapilo, kolik lidí se v brzkém čase dostavilo a zapojilo do práce. Chtěl bych touto cestou vyzdvihnout jejich úsilí v tak závažné situaci a všem zúčastněným poděkovat. I v dnešní uspěchané době jsem poznal, že se lidé dokáží semknout a osud druhých jim není lhostejný. Ještě jednou všem, kteří nezištně přiložili ruku k dílu, upřímně děkuji.

Pokud bych měl vyzdvihnout nejdůležitější zprávu, jednoznačně zmíním zahájení zasíťování parcel pro výstavbu 33 rodinných domů, které odstartovalo v dubnu. Po dlouhých deseti letech je tak konečně realizován záměr, který povede k rozšíření našeho města. Přípravy realizace projektu nebyly v žádném ohledu jednoduché a setkávali jsme se s řadou překážek. Jen projektová dokumentace se během let musela třikrát měnit! Dlouhé trvání mělo také jednání s firmou ČEZ ohledně umístění trafostanice, která bude zásobovat celou lokalitu elektrickou energií. Po absolvování martyria spojeného s přípravou realizace projektu jsem pochopil, že to moji předchůdci neměli vůbec jednoduché a nedivím se, že si záměr vybudování parcel vybral svou daň v tak neúměrně dlouhém čase příprav. Další problémy, o kterých jsem se nezmiňoval, jsou dnes již úsměvné maličkosti. V souvislosti s projektem výstavby rodinných domů musím napsat, že se jedná o akci, na kterou není poskytována žádná dotace, a město ji tedy plně hradí ze svého rozpočtu. I. etapa zasíťování 13 parcel bude podle rozpočtu stát 3 miliony korun. Jsem si vědom skutečnosti, že jsme teprve na začátku výstavby „nových Rožďalovic“, ale pevně věřím, že se nám akci podaří dokončit. Jen čas nám v budoucnu ukáže, zdali myšlenka rozšíření města byla ta správná volba.

Dalším počinem, který bych na tomto místě rád zmínil, je vydání knihy Josefa Horáka: *Rožďalovice na přelomu století*. Jde o vzpomínky pana řídícího učitele Horáka na jeho dětství a mládí strávené v Rožďalovicích. Knihu vydalo Město Rožďalovice a slavnostní křest knihy proběhl v květnu v Galerii Melantrich. Z mého pohledu se jedná o vrcholnou kulturní akci letošního roku a jsem opravdu velmi potěšen, že se toto dílo podařilo zrealizovat. S nápadem na vydání knihy přišel zastupitel Viktor Dobrev již v roce 2011 a v roce 2012 zastupitelé tuto myšlenku podpořili a odsouhlasili bez jakýchkoli výhrad. Knihu editoval již zmíněný Viktor Dobrev, do tisku ji připravila Rajmanova dílna a cenné rady a připomínky při její přípravě poskytla paní Svatava Krumpholcová, za což jí také patří velké poděkování.

Závěrem bych rád upozornil na ještě jednu důležitou událost, o které si myslím, že stojí za pozornost (za zaznamenání do našich kalendářů a deníčků). 17. srpna proběhne setkání rodáků Ledeček a Viničné Lhoty, v rámci kterého dojde i k slavnostnímu otevření společenské místnosti v nově zrekonstruované zastávce ČD. Akce bude spojena s trampským potlachem, nezapomene se ani na dětské posluchače. Více informací k připravovanému podniku naleznete uvnitř časopisu. Naleznete zde i další zprávy a aktuality, které již nebudu dále prozrazovat, ale které stojí za to, abyste si je přečetli.

Přeji Vám krásné léto a příjemné čtení.

Petr Kapal – starosta

Červnové povodně v Rožďalovicích

Pohled od mostu na kostel

Pohled od mostu na řeku

Zaplavené zahrady

Zatopená Bučice

Zámostská nádrž

Přetékající hráz hasinského rybníka

Rozlitá Mrlina do polí za zámostskou nádrží

Pytlování na rožďalovickém náměstí

Přepojení kanalizace

Při plánované rekonstrukci kanalizační sítě dojde ke zrušení starých stok, které ústí do odtokového kanálu, jímž jsou splašky svedeny do řeky. Upozorňujeme občany ulic Lindnerova a Obůrka, kteří jsou na starou kanalizační síť napojeni, aby se informovali na městském úřadu, kde jsou k nahlédnutí seznamy připojených domácností na kanalizační síť ve správě vodovodů a kanalizací Nymburk. Domníváme se, že je zbytečné budovat drahé septiky, když je možnost připojení na novou kanalizaci.

Upozornění hasičů

V případě potřeby pálení biologického odpadu je nutné kontaktovat Krajské operační a informační středisko Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje se sídlem v Kladně na telefonním čísle 950 870 443.

Zájezd do divadla

Město Rožďalovice uspořádalo 17. dubna zájezd do Hálkova divadla v Nymburce. Hra, kterou režíroval Josef Kříž, se jmenovala *Cesta kolem světa za 80 dní* podle románu Julese Verna. Za přijatelnou cenu s dopravou zdarma se ho zúčastnilo 22 osob. Vtipné pojetí hry doplněno písněmi a tancem se všem účastníkům líbilo a určitě se budeme všichni těšit na další představení v Hálkově divadle v Nymburce, která jsme pro Vás ještě v tomto roce vybrali.

Nabízíme Vám tato představení:

Říjen
Tragikomedie ***Hráči*** – z atraktivního prostředí falešných hráčů. Z Městských divadel pražských se zde představí Michal Dlouhý, Martin Písařík a další.
Čas: 19.30 hod.
Cena vstupenky: 340 Kč.

Listopad
Edith a Marlene – příběh dvou slavných šansoniérek Edith Piaf a Marlene Dietrichové, kontrast dvou odlišných způsobů přístupu k životu. Z divadla Pod Palmovkou se představí Hana Seidlová, Renata Drössler, Kateřina Macháčková a další.
Čas: 19.30 hod.
Cena vstupenky: 360 Kč.

Prosinec
V komedii ***Prachy z divadla Palace*** se představí Vanda Hybnerová, Ondřej Vetchý, Nela Boudová a další.
Čas: 19.30 hod.
Cena vstupenky: 370 Kč.

Doprava na představení bude autobusem zdarma.

Všechna tato představení musí být objednána s předstihem. V případě zájmu se hlaste na městském úřadě co nejdříve, nejpozději do 20. července.

Zasíťování parcel 33 RD

V dubnu bylo zahájeno zasíťování nových parcel vedle stavebnin pana Drobečka. Po firmě Gasko, která začala s realizací kanalizace, vodovodu a plynovodu, nastoupí firma ČEZ, která dokončí realizované zasíťování rozvodem elektrického vedení. Zasíťování by mělo být dokončeno během září a následná kolaudace proběhne nejpozději do 31. prosince tohoto roku. Na tomto místě bychom rádi připomněli, že parcely je možné odkoupit za cenu 500 Kč/m^2. Více informací na tel.: 325 593 107 nebo 602 666 306 a na www.rozdalovice.cz.

Nová výsadba na hřbitově

Zhruba po dokončení zasíťování parcel 33 RD bude zahájena další etapa úpravy na místním hřbitově. Realizaci zahájí firma HALKO, s. r. o., která na hřbitově vybuduje stále chybějící cesty a zpevní některé plochy. Cesty vedoucí k jednotlivým hrobům budou mlatové. Důležité je zmínit, že první etapa úprav hřbitova probíhá již od loňského roku, kdy došlo k vykácení náletových, nevzhledných či život ohrožujících dřevin, dále byly odstraněny zrušené či odhlášené hroby apod. Cílem celého snažení je dokončit celkovou revitalizaci. Zmiňované místo odpočinku zesnulých tak bude zkrášleno a celá jeho pietní podoba bude upravena do konce srpna tohoto roku.

Městská knihovna

Knihovna se může pyšnit novinkami knižních titulů, které nepravidelně nakupuje nebo dostává v rámci meziknihovního výměnného systému. Do budoucna plánujeme zřízení internetových stránek městské knihovny, kde bude možné nahlížet do knižního katalogu a zjistit tak, zda Vámi vybrané knihy je možné v naší knihovně zapůjčit. Budeme velmi rádi když naši knihovnu navštívíte a zapůjčíte si nejen knihy nové, ale také třeba časopisy (*100+1 zahraničních zajímavostí, Vlasta, Květy, Abc* nebo *Praktická moderní žena*) či knihy starší. Dále je možné v knihovně využít dva stolní počítače, na kterých je k dispozici i neplacený internet. V současné době je také možné v knihovně zakoupit nově vydanou knihu Josefa Horáka *Rožďalovice na přelomu století*, kterou vydalo místní nakladatelství Rajmanova dílna, a to v podobě vázané (400 Kč) nebo brožované (200 Kč).

Otevírací doba městské knihovny:

Po 13:00–16:00
Út 13:00–16:00
St zavřeno
Čt 13.00–16:00
Pá zavřeno

Těšíme se na Vaší návštěvu.

Odkup ubytovny

Po dlouhá léta na celé naše okolí působila nevzhledně ubytovna naproti bývalému Strojobalu. Vzhledem k tomu, že prostory, které tento objekt má, by mohly v budoucnu sloužit pro různé sešlosti, např. chovatelů, myslivců, případně pro pořádání rozličných kulturních akcí, zastupitelé města rozhodli o jejím odkoupení. V neposlední řadě by na celém tomto prostoru na pozemcích, které byly odkoupeny současně s objektem, mohla v budoucnu vzniknout nová bytová část, která je též vyznačena v novém územním plánu města.

Nové parkoviště u zdravotního střediska

Invalidní návštěvníci zdravotního střediska mají nyní možnost využít nově zbudované parkoviště, neboť v dubnu letošního roku byla dokončena druhá etapa stavebních prací v areálu u zdravotního střediska. Parkoviště nemohlo být zrealizováno již v první etapě stavebních prací,

protože bylo nutné nejprve vybudovat přípojku plynu pro potřeby vytápění mateřské školky. Parkoviště je vydlážděno ze zámkové dlažby a poskytuje tři parkovací místa pro invalidy.

Rekonstrukce zastávky Ledečky

Z důvodu špatného a nevyhovujícího stavu budovy zastávky a jejího okolí došlo v dubnu k částečné rekonstrukci v hodnotě 40 000 Kč. Téměř havarijní stav a hrozící zřícení opěrných zdí volalo po těchto opravách již delší čas. Před zastávkou byly nově zbudovány opěrné zdi a položena nová zámková dlažba, která bude ještě dokončena před vstupem do kolárny. Řadu let měla budova zastávky nevyhovující stav, který jsme dávali postupem času do pořádku – již před časem byla opravena střecha, strop a natřena okna. V poslední fázi během července bude ještě zhotovena nová fasáda, a prostory budovy tak začnou být příjemným místem jak pro cestující, tak pro občany Viničné Lhoty a Ledeček, kteří tyto prostory využívali jako společenskou místnost i doposud, ovšem za ztížených podmínek. Slavnostní otevření proběhne 17. srpna při příležitosti srazu rodáků Ledeček a Viničné Lhoty (viz pozvánka na Potlach).

Nové zábradlí u schodů „V kaštanech“

Podnětem pro zbudování chybějícího zábradlí podél schodů „V kaštanech“ byly mimo jiné připomínky od místních občanů, kteří na tento problém několikrát upozornili. S realizací zábradlí nám vypomáhá pan Stanislav Hazdra z Rožďalovic, který s pracemi začal v dubnu, a plánované dokončení nového zábradlí je předpokládané na konec června. Cena veškerých prací dosáhne částky okolo 50 000 Kč. Tímto bychom chtěli panu Hazdrovi poděkovat za jeho ochotu, čas a vynaloženou práci při realizaci zábradlí.

Demolice drážního domu

Doslova žalostný byl stav této budovy před železničním přejezdem. Město podalo již v dřívější době návrh na její odstranění. Kromě nevzhledného a částečně také nebezpečného prostředí byl tento objekt úkrytem pro nevybouřenou mládež, což by za nedlouho vyvolalo řešení úklidu nashromážděných odpadků. České dráhy jako majitel této nemovitosti městem vymodlenou demolici tohoto objektu vzaly na zřetel a odstranění budovy také na své náklady zrealizovaly. Demolice probíhala ve dnech od 13. do 22. května.

Veřejný rozhlas

Letos na jaře byla zahájena a zároveň i dokončena realizace nového veřejného bezdrátového rozhlasu, který přispěl k nevázanoucí komunikaci v našem městě a spádových obcích. Veřejný rozhlas jsme získali díky realizaci protipovodňového opatření města, jehož součástí je i instalace vysílacího zařízení pro výstražný a varovný systém obyvatelstva. Toto zařízení bude používáno též jako místní rozhlas. Na zbudování veřejného rozhlasu, který nám bude sloužit i v případě hrozícího povodňového nebezpečí jako varovný hlásič, jsme získali dotaci z Operačního programu životního prostředí ve výši 2 577 332 Kč. Celkové výdaje projektu se vyšplhaly na 2 863 702 Kč, spoluúčast města by tedy měla činit 286 370 Kč, ale vzhledem k tomu, že došlo k vyřazení některých obcí z tohoto projektu, město musí ještě uhradit částku ve výši 400 000 Kč.

(red)

Poděkování

V loňském roce započaté zvelebování křížku v Zámostí bylo v letošním roce pomocí přijatých darů a bezplatné výpomoci dokončeno. V návaznosti na článek z dvojčísla 3–4/2012 bychom chtěli ještě jednou poděkovat panu Josefu Drobečkovi za osobní i finanční výpomoc stavebními pracemi při úpravě podezdívky. Město Rožďalovice zasílá také srdečné poděkování za přijatý dar na Slovensko panu Jaroslavu Javůrkovi, který nám daroval k sakrální stavbě křížku v Zámostí kovové oplocení.

(red)

Podlužanská kytara

Ve dnech 12.–14. dubna se konal v Podlužanech v Country Klubu u Saši Samotáře již čtvrtý ročník trampského festivalu „Podlužanská kytara“.

V pátek, kdy byl festival zahájen, proběhlo posezení v country salónu s písničkami. Zahájení sobotního dne proběhlo v 10:30 vztyčením vlajky za zpěvu trampské hymny. Poté zahájil Saša Samotář osadní hymnou Nebuď Samotář, pojď k nám. O mluvené slovo se po celou dobu festivalu postaral Roman Dostál z Chrudimi.

Zvláštní vystoupení na začátku měl Dědek Samotář – Petr Pešava, který vyznal lásku své manželce Marii Pešavové k 50. letům manželství, to jest ke zlaté svatbě. Zazpíval píseň Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap a mnozí jejich kamarádi plakali dojetím, a proto získal ocenění za pěkné vyznání a odvahu.

V sobotní přehlídce vystoupily skupiny: Ostruha ze Dvora Králové nad Labem, Manželé Zdeněk a Jana Ballovi ze Dvora Králové nad Labem, Duo František Vytiska a spol z T. O. Svatojánských proudů Praha, Avízo z Jablonce nad Nisou, sólista sheriff T. O. Velká medvědice Svaťák František Holzknecht ze Dvora Králové nad Labem, Country Kolaps Pardubice, Otisk Rychnov, Modrá kotva Buben, Šakali Poděbrady, T. O. Blanice z Českých Budějovic, Šakal-Kukačka z Děčína, kteří předvedli krásné písně s vlastními texty a dále jsme přivítali nejvzdálenější skupinu T. O. Šíny až z Ostravy. Všichni v nás zanechali krásný zážitek a doufáme, že jsme je neviděli naposledy.

Zpěváky Frantu a Jirku z T. O. Svatojánské Proudy překvapil při jejich vystoupení náhlý déšť, což uškodilo jejich krásnému vystoupení starých trampských písní, na které se všichni moc těšili. Franta s Jirkou se ovšem nenechali odradit a písně dohráli uvnitř na sále.

Na tomto festivalu probíhá divácké hodnocení o cenu diváků pro nejlepší skupinu, a tak by se řeklo, že podle toho, kolik tady má skupina svých příznivců, tak se odrazí výsledek, jenže někdy tomu tak není. Diváci svými hlasy rozhodli o tomto pořadí prvních třech umístění:

1. Otisk z Nového Rychnova
2. Ostruha ze Dvora Králové
3. Modrá kotva Buben

Skupina Otisk z Nového Rychnova, tady sice neměla tolik svých fandů, ale divákům se svým projevem velmi líbila, proto jí dali tolik hlasů, a skupina se mohla těšit ze zaslouženého vítězství.

V neděli v 10 hodin se za zpěvu krásných starých písní stáhla vlajka a rozešli jsme se do svých domovů. Festivalu přihlížela asi stovka diváků. Ještě jednou za velmi pěkný hudební zážitek děkujeme všem, kteří se na přípravách akce podíleli a kteří se organizace akce zhostili na výbornou. Nezbývá než se těšit na ročníky další. Celý záznam z festivalu si můžete prohlédnout na webových stránkách: www.youtube.com/embed/Upc--NankrLs.

Saša Prokeš Samotář

Odemykání Mrliny

Skvělé počasí, výborná nálada, dostatek vody z rybníka a rekordní účast provázely v neděli 21. dubna již čtvrté „Odemykání Mrliny“. Akci každoročně pořádá občanské sdružení Labská stezka. Řeku odemkla hastrmanka Péťa a následně se asi 150 vodáků na 70 lodích, včetně rodin s dětmi, vydalo na plavbu. Na úseku o délce 22 kilometrů přes Křinec, Vestec, Rašovice, Budiměřice až do Nymburka bylo několik občerstvovacích a společenských zastávek.

Hlavní organizátor a autor projektu i akcí na Mrlině Jan Ritter k tomu řekl: *„Před čtyřmi lety na úseku mezi Bučickým mlýnem a Rožďalovicemi jelo asi šest lodí a museli jsme z padesáti procent lodě přenášet nebo tahat po trávě po loukách. Dlouhé úseky byly zarostlé křovím, nízko nad vodou vedly dráty, přes řeku byly zbytky nízkých lávek pro dobytek, mezi tím padlé stromy“.*

Po čtyřleté práci se podařilo vyčistit tuto část řeky Mrliny natolik, že je na jaře průjezdná až k jezu do Rožďalovic bez přenášení. K celosvětovému Dni Země tak přispělo občanské sdružení Labská stezka dárkem trvalé hodnoty – zprůjezdněnou řekou.

Projekt Greenway Mrlina

Greenway Mrlina je vize stezky v souběhu s řekou Mrlinou (po hrázích anebo mimo ně), která by mohla bezpečně spojit Nymburk a Jičín. Stezka ve svém závěru se odklání od Mrliny a do Jičína by vedla podle Cidliny. Autorem myšlenky, která byla zapracována do Generelu navrhovaných cyklostezek Středočeského kraje pro roky 2008–2012, který stezku i propaguje, je Ing. arch. Jan Ritter z Nymburka, předseda o. s. Labská stezka. Záměr vybudování stezky se dostává do obecného povědomí, podporují ho obce podél řeky, kraje a také MAS Podlipansko, Svatojiřský les, Otevřené zahrady Jičínska a Český ráj.

O. s. Labská stezka mj. pořádá mapovací pěší, cyklistické a vodácké akce (jarní Odemykání a podzimní Zamykání Mrliny), které bývají spojené s úklidem břehů (ke Dni vody). Dále organizuje akce pro vozíčkáře a pro děti (Turistické a putovní Dětské dny, Divadelní představení pod širým nebem). Labská stezka spolupracuje s ochránci přírody, Lesy ČR, Stanicí pro handicapované živočichy Pátek (tradiční akce: Vypouštění uzdravených zvířat do přírody). Spolupracuje s majitelem křineckého zámku Zdeňkem Harapesem, s nímž podnikají další společné akce. Labská stezka propaguje region Pomrliní, projekt Zámky na Mrlině (Křinec, Rožďalovice, Kopidlno, Jičíněves) a stezku podél Cidliny – připravují mapování cesty na Pramen Cidliny. Spolupracuje s hasičskými sbory Nymburk, Poděbrady a dobrovolnými hasiči na trase stezky Mrliny. Např. křinečtí hasiči se zasloužili o vyčistění řeky mezi Bučickým rybníkem a Rožďalovicemi. Labská stezka spolupracuje s rybářskými spolky a účastní se výlovů Bučického rybníka. Propaguje restaurace na trase, penzion a restauraci Bučický mlýn a okolní nádhernou přírodu, která byla zařazena do NATURY 2000. Propaguje ptačí rezervace a soustavu loučeňsko-rožďalovicko-dymokurských rybníků. V rámci propagace projektu se uskutečnilo několik výstav (Jičín, Nymburk, Hradec Králové apod.), včetně komentovaných prohlídek a promítání filmů. U nás v Rožďalovicích jsme měli možnost zhlédnout výstavu Greenway Mrlina v dubnu loňského roku.

Zdroj: www.labskastezka.cz

Úklid černé skládky

Na konci dubna proběhla velká „uklízecí“ akce černé skládky v remízku mezi Podlužany a Viničnou Lhotou. Město Rožďalovice se obrátilo s prosbou o pomoc při úklidu na místní fotbalový klub, jehož někteří členové se úklidu nakonec zúčastnili. Oplátkou za tuto pomoc byl fotbalistům navýšen jejich rozpočet o částku 10 000 Kč. Po příjezdu brigádníků k místu černé skládky ztuhl všem úsměv na tváři, protože v remízku přes plastové lahve, sklo, suť, pneumatiky atd. nebylo možné téměř udělat krok, aniž by každý z účastníků nezakopával o předměty, které do přírody rozhodně nepatří. Po prvním leknutí se všichni pustili do práce a postupně začali třídit odpad do pytlů a přistavených kontejnerů. Během usilovné práce sbírání odpadků došlo i na úsměvné okamžiky, kdy si někteří brigádníci našli chvilku na to, aby s nalezenými předměty trochu pobavili sebe i ostatní a trochu odlehčili situaci několikahodinové práce. Po vyčerpávajícím úklidu mohli být na sebe všichni tiše pyšní, že je za nimi vidět kus práce a že trochu pomohli zlepšit prostředí v našem okolí.

Chtěli bychom poděkovat všem zúčastněným za pomoc při úklidu. Zároveň nabádáme ostatní, kteří vědomě vyhazují odpad do přírody, aby si vážili práce lidí, kteří svůj volný čas věnují úklidu, ale hlavně aby se nad sebou zamysleli a svoje odpadky začali odkládat na místa pouze k tomu určená.

(red)

Divadelní opony

Vernisáž výstavy „Divadelní opony“ proběhla v sobotu 4. května ve 14 hodin, jak je zvykem, v Galerii Melantrich. Uvítání a představení hostů se ujal ředitel Polabského muzea v Poděbradech PhDr. Jan Vinduška. Vzpomínku na divadelní spolek Melantrich, který byl založen 1. května před 141 lety, přednesla PhDr. Jana Vojtíšková, Ph.D.

K divadlu patří opony, mnohdy již zapomenuté, které neúnavně vyhledává a dokumentuje Mgr. Jiří Valenta (mimochodem spolužák z boleslavského gymnázia MUDr. Václava Lekeše). Jiří Valenta je též autorem knihy „Malované divadelní opony“, která vyšla v roce 2010 a podle které je i sestavena naše výstava. Je na ní prezentována i ta rožďalovická. Jejím autorem je akademický malíř Josef Wenig, který ji zhotovil v roce 1905. Je vysoce ceněna odborníky po stránce umělecké i tematické. Součástí výstavy je i skutečná opona z Podlužan (5,5 m × 3 m), kterou si nechali zhotovit tamní ochotníci v roce 1924 od rožďalovického fotografa Josefa Vosečka. Po ukončení výstavy bude tento vzácný exponát uložen v prostorách radnice.

Od vzniku Galerie Melantrich v roce 1996 je tato výstava již šedesátá. Za tu dobu prostory navštívilo 19 617 diváků. Při přípravě jednotlivých expozic bylo vždy snahou vytvořit příjemné prostředí, poskytující všem návštěvníkům umělecký zážitek. Tímto vás současně zveme na další výstavu, jež se bude konat koncem srpna. Prostory galerie budou patřit dílu Ing. arch. Jiřího Vorla.

Svatava Krumpholcová,
Galerie Melantrich

Křest knihy Josefa Horáka Rožďalovice na přelomu století

Ve středu 8. května proběhl v rámci Muzejní noci v Galerii Melantrich křest knihy Josefa Horáka *Rožďalovice na přelomu století*, kterou vydalo místní nakladatelství Rajmanova dílna. Po úvodním slově starosty města Petra Kapala a paní Svatavy Krumpholcové oblažil přítomné svým zpěvem za klavírního doprovodu paní Jolany Konečné prapravnuk Josefa Horáka, student konzervatoře, Jakub Dolejš. Poté knihu krátce představil její editor Mgr. Viktor Dobrev a nakladatel Ing. Pavel Hančar. Na Josefa Horáka zavzpomínal spisovatel a nakladatel Jan Řehounek, který se také vzápětí ujal slavnostního křtu knihy. Závěr celého odpoledne patřil kapele Crossband, která odehrála svůj koncert v prostorách zahrady Galerie Melantrich.

Knihu je možno zakoupit na Městském úřadě Rožďalovice buď v měkké (paperbackové) vazbě za 200 Kč, nebo v pevné plátěné vazbě za 400 Kč.

(red)

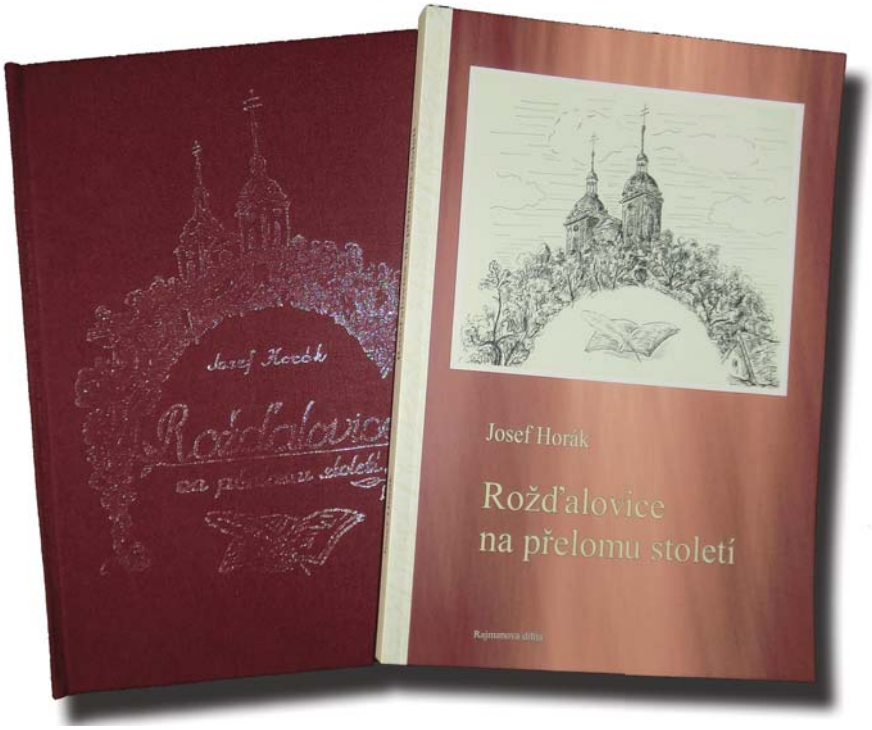

Slávistické čarodejnice a zájezd na zápas Slávie

Letos jsme již potřinácté pořádali 30. dubna Slávistické čarodějnice, kde byl opět připraven bohatý program nejen pro děti, ale i pro dospělé. Bohužel nešťastná třináctka se projevila i u nás a jedna z nejoblíbenějších atrakcí, chytání penalt hráčů Slavie (pro letošní rok přislíbili – Kamil Čontofalský a Lukáš Jarolím) se nekonala, neboť přesně v den pálení čarodějnic byl odvolán hlavní trenér Petr Rada a nový trenér Michal Petrouš nařídil hráčům odpolední trénink. Jako náhradu pro zklamané děti daroval management SK Slavia Praha volné vstupenky pro děti i jejich rodiče na nadcházející zápas SK Slavia Praha – FK Jablonec.

I přes tuto neočekávanou neúčast dětská očka alespoň rozzářila šermířská skupina ,,Páni z Kolína" a zástupci záchranné stanice pro poraněná zvířata z Pátku.

Ani nepříznivé noční počasí nezabránilo tomu, aby si i dospělí užili krásně prožitého dne.

Zájezd s dětmi na zápas Slavie

Jak bylo slíbeno, tak se i stalo, a tak dne 5. května byl za podpory městského úřadu, SK Slavia Praha a Fans Rožďalovice vypraven autobus pro děti a jejich rodiče, kteří se zúčastnili čarodějnic, na slíbený zápas Slavie s Jabloncem.

Děti i dospělí se těšili, že uvidí v akci našeho rodáka Romana Valeše (gólmana Jablonce). Toho však bohužel trenér posadil pouze na lavičku. Náladu nám všem ale zvedli hráči Slavie, kteří pod novým trenérem zvítězili 5:1 a tím děti poznaly tu pravou fotbalovou atmosféru a mnohokrát zvedly své ručky s nadšením nad hlavu při pokřiku GÓÓÓÓL!!!

Blanka Malá,
členka Fans Slavia Rožďalovice

Dětský den s hasiči

V sobotu 25. května oslavily děti svůj svátek pod záštitou SDH Rožďalovice a ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice. Soutěže s drobnými cenami byly pro děti přichystány na sokolském hřišti – nechyběla ani ukázka hasičského zásahu, již tradiční pěnová párty a samozřejmě občerstvení. Ačkoli nám počasí nepřálo tak jako v loňském roce, děti se nenechaly od oslavy svého svátku odradit. Nakonec se sešla téměř osmdesátka dětí, která si v doprovodu svých rodičů patřičně užila svůj den.

(red)

Datové schránky

Datová schránka je součástí informačního systému datových schránek (ISDS). ISDS je určen k doručování dokumentů mezi orgány veřejné moci navzájem (povinně), mezi orgány veřejné moci a právnickými osobami (povinně), mezi orgány veřejné moci a podnikajícími fyzickými osobami nebo fyzickými osobami (nepovinně). Datové schránky zřizuje a spravuje ministerstvo vnitra, provozovatelem ISDS je držitel poštovní licence. Datová schránka není e-mailová schránka ani náhrada e-mailové schránky, ISDS není e-mailový server. Obsah datové zprávy je na vstupu do tohoto systému zašifrován, to znamená, že ISDS nemůže vést záznam o obsahu zprávy, pouze informace o odesílateli a příjemci.

Datovou schránku fyzické a podnikající fyzické osoby zřídí ministerstvo bezplatně na žádost této osoby do 3 pracovních dnů ode dne podání žádosti. Fyzická osoba či podnikající fyzická osoba má nárok na zřízení jedné datové schránky. Žádat se může na kontaktním místě Czech POINTu (v Rožďalovicích na městském úřadě), k žádosti je třeba občanský průkaz nebo jiný doklad totožnosti, u podnikající fyzické osoby ještě doklad o podnikání (IČ) a podpis žádosti. Pokud má některá z těchto osob zřízený kvalifikovaný certifikát elektronického podpisu, může si zažádat o zřízení datové schránky prostřednictvím internetu. Pro přihlášení ke své datové schránce je třeba počítač, internetový prohlížeč a připojení k internetu. Je podporován Internet Explorer a Mozilla Firefox. Co se týče operačních systémů, lze mít jak Microsoft Windows, tak Linux. Ostatní doplňky je možné stáhnout přímo z webových stránek. Vždy existuje varianta, která nemá žádné licenční poplatky. Po zřízení datové schránky zašle ministerstvo osobě do vlastních rukou přístupové údaje k datové schránce. Pokud má osoba zřízenu datovou schránku, orgán veřejné moci jejím prostřednictvím (pokud to povaha dokumentu dovoluje) posílá zprávy.

Co však znamená, „umožňuje-li to povaha dokumentu?“ Většina dokumentů dnes vzniká v elektronické podobě. Řadu dalších papírových dokumentů bude možno do elektronické podoby konvertovat. Některé dokumenty však konvertovat nelze a rovněž nelze převést do elektronické podoby trojrozměrné předměty. Například zprávy s takovýmito přílohami není možno posílat prostřednictvím datové schránky, protože to povaha dokumentu neumožňuje.

Komunikace, kde alespoň jednou stranou komunikace není orgán veřejné moci, není možná. Vyplývá to ze zákona. Smyslem zákona není nahradit poštovní služby, komunikaci e-mailem apod. Smyslem tohoto zákona je otevřít další zaručený komunikační kanál mezi úředníky navzájem, mezi úředníky a podnikateli a mezi úředníky a občany. Adresu v informačním systému vidí ten, kdo je oprávněn datovou zprávu poslat.

Více informací lze získat v sekci Časté dotazy nebo sekce Metodické postupy na www.datoveschranky.info.

(red)

Autorizovaná konverze

Existují dva typy autorizované konverze: úplné převedení dokumentu v listinné podobě do elektronické podoby a úplné převedení elektronického dokumentu do listinné podoby. Dokument, který provedením konverze vznikne, má stejné právní účinky jako ověřená kopie.

Autorizovaná konverze na žádost slouží pro širokou veřejnost ke konvertování nejrůznějších dokumentů. Provádí se na pobočkách Czech POINTu. U nás v Rožďalovicích je možné konverzi provést na městském úřadě. Česká pošta v Rožďalovicích konverzi neprovádí. Ke konvertovanému dokumentu se připojí ověřovací doložka, která se ukládá do centrálního úložiště ověřovacích doložek. Konverze dokumentů je zpoplatněna, poplatek činí 30 Kč za jednu konvertovanou stránku.

Postup při konverzi z listinné do elektronické podoby

Zákazník přinese listinu, kterou chce konvertovat. Výstup je dle volby zákazníka předáván na CD, DVD, USB flashdisku zákazníka nebo je zaslán do Úschovny, kde si jej zákazník kdykoliv později vyzvedne po vložení pořadového čísla dokumentu a pořadového čísla provedené konverze.

Postup konverze z elektronické do listinné podoby

Elektronický dokument formátu PDF, který chce zákazník konvertovat, je možné přinést buď na CD, DVD, USB flashdisku, poslat z datové schránky zákazníka nebo nahrát soubor ve formátu pdf, zfo, fo přímo z disku zákazníka do Úschovny. V tomto případě s sebou zákazník přinese pro potřeby konverze potvrzení o vložení dokumentu do Úschovny.
Adresa Úschovny je:

www.czechpoint.cz/uschovna

Kdy nelze autorizovanou konverzi provést

Není možné konvertovat dokumenty, jejichž jedinečnost nelze konverzí nahradit: občanský průkaz, cestovní doklad, zbrojní průkaz, řidičský průkaz, vojenská knížka, služební průkaz, průkaz o povolení k pobytu cizince, rybářský lístek, lovecký lístek nebo jiný průkaz, vkladní knížka, šek, směnka nebo jiný cenný papír, los, sázenka, geometrický plán, rysy a technické kresby.

(red)

Společenská kronika

Nově narození

Od února do konce června tohoto roku se narodila tato miminka:

Jméno, příjmení	Měsíc narození	Bydliště
Viktorie Udatná	březen 2013	Zahradní, Rožďalovice
Natálie Vaníčková	březen 2013	Tyršova, Rožďalovice
Emma Šebelová	březen 2013	Za Špýcharem, Rožďalovice
Margita Pleskotová	duben 2013	Náměstí, Rožďalovice
Ellen Mikuškovicová	květen 2013	Spojovací, Rožďalovice
Nikol Michálková	květen 2013	Zahradní, Rožďalovice
Jiří Musil (Džirísek ☺)	květen 2013	Vodičkova, Rožďalovice
Vojtěch Bach	květen 2013	U Fary, Rožďalovice

Jubilea

Od února do konce června tohoto roku oslavili svá životní jubilea tito občané:

Jméno, příjmení	Měsíc výročí	Věk	Bydliště
Marie Bubeníková	únor 2013	80 let	Boleslavská, Rožďalovice
Elena Janečková	březen 2103	80 let	U Barborky, Rožďalovice
Karel Vávra	duben 2013	80 let	Josefa Horáka, Rožďalovice
Libuše Senohrábková	duben 2013	75 let	Viničná Lhota
Vladimír Šuk	květen 2013	80 let	Rajmanova, Rožďalovice
Jiří Antoš	květen 2013	75 let	Podlužany
Jiří Severa	květen 2013	75 let	Ruská, Rožďalovice
Magda Macáková	květen 2013	75 let	Zahradní, Rožďalovice
Ladislav Ešner	květen 2013	75 let	Tyršova, Rožďalovice
Květuše Vančurová	červen 2013	85 let	U Barborky, Rožďalovice
Marie Pabinová	červen 2013	80 let	Melantrichova, Rožďalovice
Jaroslava Straková	červen 2013	75 let	Tyršova, Rožďalovice
Rudolf Valeš	červen 2013	75 let	Tyršova, Rožďalovice
Milan Boudný	červen 2013	75 let	Rektorysova, Rožďalovice

Omluva redakce

Dovolte, abychom se Vám jménem všech členů redakce časopisu *Rožďalovicko* omluvili za chybně uvedené údaje u věků a měsíců výročí některých životních jubileí v rubrice „Společenská kronika“ v minulém vydání (č. 1/2013). Všem dotčeným byla již zaslána písemná omluva.

Vítání občánků

Dne 12. května jsme přivítali sedm nových občánků Rožďalovic narozených od září loňského roku do konce března 2013. Narodilo se nám šest holčiček a jeden kluk. Holčičky Kristýnka Mísařová, narozená v září 2012, Vaneska Janstová a Laurinka Malá, narozené v říjnu 2012, Viktorka Udatná, Nátálka Vaníčková a Emmička Šebelová, narozené v březnu 2013 a chlapeček Tadeášek Halík, narozený v únoru 2013.

(red)

Sraz rodáků Ledeček a Viničné Lhoty

Sraz rodáků Ledeček a Viničné Lhoty se bude konat v sobotu 17. srpna od 14 hodin v Ledečkách vedle vlakové zastávky. Všechny rodáky z těchto vesnic srdečně zveme na společné posezení s hudbou. V rámci srazu rodáků se také uskuteční tzv. Potlach, na který jsou všichni srdečně zváni. Akce Potlach bude zahájena již 16. srpna a potrvá celý víkend. Tato společenská akce se koná k 60. výročí založení trampské osady Samotář, která dříve působila v Libereci, Smržovce a dnes tento Country klub sídlí v Podlužanech.

V místě konání – u vlakového nádraží v Ledečkách na velké louce – bude pro návštěvníky zajištěno parkování, stanování, toalety i občerstvení.

Informace ke konání Potlachu poskytne Alexandr Prokeš Samotář na tel.: 602 447 578, informace ke srazu rodáků podá starosta města Petr Kapal na tel.: 602 666 306.

Srdečně Vás zve T. O. Samotář a spol.

Program konaných akcí

Pátek 16. srpna:
sraz kamarádů, ubytování a večer zpěv i zábava u ohýnku

Sobota 17. srpna:
od 10 hodin budou pořádány dětské soutěže

od 14 hodin bude zahájen sraz rodáků a bude slavnostně otevřena společenská místnost v zrekonstruované zastávce ČD

dále budou pořádány soutěže pro dospělé s následným vyhlášením soutěží

v 19 hodin bude podle starých trampských zvyků zapálen slavnostní oheň

Neděle 18. srpna:
v 10 hodin dojde ke stažení vlajky a odjezdu domů

Program připravovaných akcí

13. července	„Hudba léčí“ – hraje kapela Františka Šturmy *(sál radnice)*
20. července	rožďalovické pivní slavnosti *(hřiště FC Trnavan)*
21. července	rožďalovická pouť
1. srpna	v kostele sv. Havla vystoupí sólisté Národního divadla Praha
3. srpna	„Hudba léčí“ – hraje pan Brzák *(sál radnice)*
17. a 18. srpna	20. ročník tradiční výstavy králíků, holubů a drůbeže *(v areálu základní školy)*
31. srpna	zahájení výstavy Ing. arch. Vorla – Sochy Vorel *(Galerie Melantrich)*
21. září	Rodinný den rádia Jizera a MAS Pojedy *(Farma Pojedy)*
20. října	rožďalovické posvícení

Byli tu s námi

Rožďalovický rodák Oskar Hekš

Ve shonu dnešního uspěchaného života, kdy se stále snažíme přehodnocovat dějiny, vztahy států, národů a lidí k nim, zapomínáme, že mezi námi žili obyčejní lidé, kteří svým způsobem zasáhli do dějin této země a zasluhují, aby nebyli zapomenuti.

Málo nás Rožďalováků ví, že se zde narodil sportovec, účastník olympijských her, odpůrce fašismu a bojovník proti zneužití berlínských olympijských her.

Oskar Hekš se narodil v roce 1908 v Rožďalovicích, odkud odešel s rodiči do Prahy. Zde se začal věnovat sportu. Svým přístupem se vypracoval na výborného atleta, vytrvalce a maratonce. Závodil za klub Hagibor Praha, později za Spartu Praha. Stal se dvojnásobným mistrem československého rekordu v hodinovce. Proto byl vybrán do sice malé, ale úspěšné výpravy československých sportovců pro účast na letních olympijských hrách v Los Angeles. Zde svým životním výkonem 2 hod. 41 min. a 35 vteřin obsadil pěkné osmé místo.

Kromě sportovních výkonů byl v olympijském světě znám svojí angažovaností proti pořádání letních olympijských her v nacistickém Německu. Byl jedním ze členů československého výboru za přeložení olympijských her, což mu nebylo fašisty zapomenuto.

Po německé okupaci Československa byl Hekš pro své postoje a židovský původ v roce 1941 zatčen a poslán do koncentračního tábora Terezín. Později byl převezen do Osvětimi, kde dokončil svůj poslední závod. 8. března 1944 zahynul v tamějších plynových komorách.

Věřím, že Oskar Hekš nebude zapomenut ani jako sportovec, ale ani jako čestný a statečný člověk – náš rodák.

František Nešněra

Psali jsme před ...

Z minulosti Rožďalovic (vyšlo v dubnu 1984)

V husitském období našich dějin se dělí o panství nad Rožďalovicemi Košíkové z Lomnice, kteří je získali asi sňatkem, a páni z Michalovic. Bratři Jan a Beneš Košíkové *„pozdvihli bouřku v zemi“* proti králi Václavovi IV., ale ten jim milostivě odpustil. V darovací smlouvě z roku 1431 jeden z bratrů, Beneš, *„věnoval Kateřině z Bergova (své manželce) na městě Rožďalovicích a vsech Podolí a Lhotě“*, což je první písemný doklad o Rožďalovicích jako poddanském městě. Oba Košíkové pak ve válkách proti husitům pravděpodobně padli. Jiného smýšlení byl druhý majitel města, Mikuláš z Mochova, který se svou matkou Kunkou odkoupil druhou část panství od Jana z Michalovic asi roku 1408. Kromě toho se dozvídáme, že *„podával“* ke kostelu roku 1413, tj. přivoloval k obsazení rožďalovické fary, kde byl farář ustanovován již od roku 1350. Byl přívržencem Husovým, poskytl mu totiž koně na cestu do Kostnice, a když byl Hus upálen, připojil svou pečeť k protestnímu listu kostnickému koncilu společně s 452 českými a moravskými pány. Totéž udělali i jeho blízcí sousedé Jan z Budčevsi a Hlaváč z Komárova, důkaz, že zdejší drobná šlechta se hlásila k husitství. Jan z Mochova se zúčastnil sněmu v Nymburce, později dobýval s poděbradským vojskem Prahu a roku 1452 volil na sněmu správce království českého Jiřího z Poděbrad, pozdějšího husitského krále. Na místě dnešního zámku postavil tvrz – při úpravě sklepa prý zde byl nalezen kvádr s letopočtem 1471 – pro zdejší husitský kostel s farářem Vavřincem dal ulít křtitelnici (jedna z nejstarších u nás) a odkázal kostelu roční úrok 10 kop grošů.

Koncem 15. století měli jednu část panství Křinečtí z Ronova, a když odkoupili od nástupce Mochovských Valkouna z Adleru i druhou, spojili je v jeden celek a udrželi se tu více než sto let. Křinečtí se zjevně hlásili k víře Českých bratří, podporovali na studiích Jiřího Melantricha, slavného knihtiskaře, který mohl jen tajně vyznávat tuto víru, neboť povolení k vydávání knih dával pražský arcibiskup.

Za nezletilého Jindřicha Křineckého spravoval rožďalovické panství jeho strýc Felix. Pro zlé cesty vyžádal pro město na králi roku 1561 vybírání cla. Jindřich byl v mládí velmi bujný, jak svědčí tyto příhody. Stalo se, že *„Jaroše Strahovského, sedícího na kočím voze, pobídl k bitvě, drže v ruce dobytou zbraň, potom naň sekal a jej zranil“*. Podobně se to přihodilo v Železné ulici v Praze, kde *„na Adama Egnara z Kosmačova koněm dotíral, aby ho porazil, a když to nešlo, s koně sesedl a jej bodal a sekal“*. Roku 1601 již usedlý, vyprosil Rožďalovickým přeložení jarmarku a přidán další. Rok nato, před výpravou proti Turkům *„věnoval své manželce Barbaře z Donína na zámku a městečku Rožďalovicích“*. Tušil snad, že se nevrátí? Jako *„nejvyšší nad 1000 koňmi“* (velitel rejtarů) se dostal až před Budín, kde ho při přehlídce nočních stráží začátkem listopadu Turci zastřelili.

Křinečtí bývali pohřbíváni v kostele sv. Petra a Pavla. Při jeho zrušení byly náhrobky z nového kostela sv. Havla odstraněny. Zachoval se jediný, dlouho se povaloval na starém hřbitově, než byl zazděn ne svém nynějším místě ve zdi kostela. Neúplný nápis na okraji náhrobku je český: *„Letha Panie 1568 na den sw. Gana Evangelista Panie umrzela gest Vrozena Pan(ie) Vrozeného pána p. Bohoslava Krzineckého z Ronova a tuto pochována.“* Náhrobní kámen představuje ležící ženskou postavu s polštářem pod hlavou se sepjatýma rukama. Reliéf je značně poškozen. Jde o náhrobek Lukrécie Křinecké z Jandorfu, manželky Bohuslava Křineckého z Ronova, nikoliv dcery, jak se dříve uvádělo. Obě manželství Bohuslava Křineckého byla totiž bezdětná. Podobný náhrobek ve zdi kostela v Činěvsi pochází z roku 1580 a týká se manželky již zmíněného Felixe Křineckého. Křineckým patřilo také Dymokursko a Dětenicko.

Od roku 1614 patřil zámek s dvorem při něm, ovčárnou, pivovarem a vinopalnou, město a vsi Podolí, Zámostí, Žitovlice a Pojedy Janu Albrechtovi. Za účast v protihabsburském povstání ho po bitvě bělohorské královský prokurátor obžaloval, že *„nejen císaře zavrhl a falckraběte volil, ale i proto, že císaři tyranů nadával a mezi stavy mluvil, že se ještě dočkají toho, že Ferdinandovi II. hlava bude sražena a on, Jan Albrecht, že ji na míse ukazovati bude“*. Zato byl roku 1622 zbaven všeho jmění a krátce nato zemřel. Jeho syn Jan Albrecht, velmi vzdělaný, svou nevinu za povstání prokázal, leč zbyl mu jen skromný stateček Bischovstein na Broumovsku, vlastnictví jeho manželky Beaty. Osudy jeho rodiny za třicetileté války vylíčil zajímavě Alois Jirásek v románě „Skály“. Připomínají se tu i Rožďalovice.

Rožďalovické panství Křineckých kupuje od královské komory za 58 333 zlatých a 20 krejcarů známý vojevůdce Albrecht z Valdštejna, brzy je však výměnou za jiné přenechává svému synovci Adamovi z Valdštejna. V rodě Valdštejnů pak zůstaly Rožďalovice až do roku 1760. Není bez zajímavosti, že jejich cena při prodeji pak činila již 250 000 zlatých, víc než čtyřnásobek. Pěkný důkaz, jak vojevůdce Valdštejn dovedl kořistiti ze svého postavení.

Nejen válka, i jiné pohromy se přenesly nad Rožďalovicemi do této doby. Život obyvatel v dalších stoletích do současnosti bude zaznamenán v příštím pokračování.

Jaromír Sládek

Zápisy z rožďalovických kronik

„Předávat něco tak cenného, jako jsou vzpomínky na domov a vše, co s ním souviselo, je jeden z důvodů, proč psát kroniku. Místo, kde žijeme, je náš domov, ale teprve tehdy, když ho důvěrně známe. Je to naše dědictví, naše bohatství, které si předáváme z generace na generaci. Abychom si vůbec měli co předávat, je třeba nejen naslouchat vyprávění starších, ale i zaznamenávat to, co právě prožíváme“. Těmito slovy z jedné moudré knihy o kronikách zahajuji naši novou rubriku.

Redakce Rožďalovicka mě požádala, zda bych mohl jako nynější kronikář našeho města pro čtenáře připravovat pravidelné články, ve kterých si připomeneme zajímavé zápisy z našich kronik.

Historie psaní kronik našeho města je velmi bohatá. Velké poděkování patří lidem, kteří obětovali svůj čas, zájem i nadšení a zanechali nám písemné svědectví o době, ve které žili. Těmto lidem věnuji úvod naší nové rubriky.

První knihu kroniky začal psát Jan Rektorys v roce 1848. Nádhernou češtinou té doby zapisoval události v našem městě do roku 1867. Potom bylo psaní kroniky na mnoho let přerušeno. V roce 1911 se ujal psaní Antonín Matoušů. Heslovitě dopsal události do konce 19. století a první desetiletí století 20. Zaznamenal události let 1911–1913 a psaní kroniky bylo opět na dvacet let přerušeno. V roce 1934 byli městským zastupitelstvem pověřeni psaním kroniky Josef Havelka a František Havlík. Pečlivě dopsali události z let 1914–1933. Zapsali roky 1934–1936 a ze zdravotních důvodů psaní kroniky ukončili.

Rok 1937 zaznamenal nový kronikář Alois Bořek. Psaní kroniky pravděpodobně přerušily události, které se odehrály před vypuknutím druhé světové války. V roce 1941 byla kronika města odvezena německými vojáky do Jičína ke zničení jako mnoho jiných kronik z ostatních měst a obcí. Po osvobození naší vlasti v květnu 1945 se většina kronik vrátila, ale rožďalovická nebyla k nalezení. Až v lednu 1947 byla objevena na půdě jičínského muzea ukrytou mezi starými papíry.

3. února 1947 byl ustanoven nový kronikář Vojtěch Vavrouš. Dopsal události roku 1938 a válečných let (1939 – duben 1945). To již bylo v roce 1949. Vojtěch Vavrouš se poté pro churavost vzdal dalšího psaní. Jeho pokračovatelem se stal Josef Horák. Kroniku starou více než sto let doplnil údaji, které se mu podařilo získat z let 1867 až 1907 a uzavřel první kroniku.

V roce 1949 věnoval Rožďalovicím novou kroniku knihař Jenda Rajman. V této knize Josef Horák zaznamenal události od května 1945 do roku 1953, potom na funkci kronikáře rezignoval. Rok 1954 zapsal Jan Drnec. V letech 1955 až 1964 se věnuje psaní kroniky Jan Pour. Rok 1965 zaznamenal Ing. František Sedláček. V dalších šesti letech se kronika nepsala. V roce 1971 je navržen na kronikáře našeho města Jaromír Sládek. Dopisuje události od roku 1966 a pokračuje dále do roku 1978, kdy popsal poslední stránku druhého dílu kroniky města Rožďalovice. Ve třetím díle jsou zapsány jeho rukou události v letech 1979 až 1988. V tomto roce psaní kroniky ze zdravotních důvodů ukončil.

V roce 1989 začíná psát čtvrtou knihu nová kronikářka paní Svatava Krumpholcová. Zaznamenává do ní události našeho města do roku 1998. V páté knize zapsala události z let 1999 až 2008. Z důvodu dovršení důchodového věku psaní kroniky ukončila.

Pátý díl dopsal zápisy z let 2009 a 2010 nový kronikář Jan Nožička. Rok 2011 je již zaznamenán v šesté knize kroniky města Rožďalovice. Na závěr úvodu naši nové rubriky jsem vybral zápis Jana Rektoryse z roku 1857:

Obyvatelstvo v Rožďalovicích a v Zámostí roku 1857

Roku 1857 bylo opětné sčítání lidu v Říši Rakouské nařízeno. V Rožďalovicích obnášela veškerá lidnatost 2087 duší, a sice 318 cizích a 1769 domácích, z kterýchžto však 311 vzdáleno bylo tak, že v celku toliko 1776 duší v Rožďalovicích se nacházelo. Z domácích obyvatelů přiznávalo se 1706 duší k náboženství katolickému, 6 k náboženství evangelickému a 57 k víře židovské.

Ohledně povolání, živnosti neb jiné výživy jednotlivců dělilo se veškeré domácí obyvatelstvo na: 6 duchovních osob: 2 kněži a 4 milosrdné sestry, 12 úředníků, 15 vojínů, 13 umělců, 3 zdravotní osoby: 1 lékař a 2 porodní báby, 26 držitelů pozemnosti, 114 majetníků domu, 69 živnostníků, 21 obchodníků, 7 pomocníků při hospodářství, 108 pomocníků při živnostech a 11 pomocníků při obchodě, 100 jiných služebníků, 38 nádeníků, 88 ostatních mužských přes 14 let a 1138 ženských a dětí.

Dle stavu počítalo se v Rožďalovicích: 499 svobodných, 313 ženatých mužských a 26 vdovců, pak: 505 svobodných, 313 vdaných ženských a 113 vdov.

V Zámostí však nacházelo se roku 1857 veškerého obyvatelstva 228 osob, a sice: 196 domácích, z nichž 46 v cizině se zdržuje a 34 cizích, tak že veškeré přítomné obyvatelstvo 184 duší obnášelo.

V příštím pokračování vyberu zápis od každého kronikáře jako ukázku doby, ve které žil.

Jan Nožička,
kronikář města

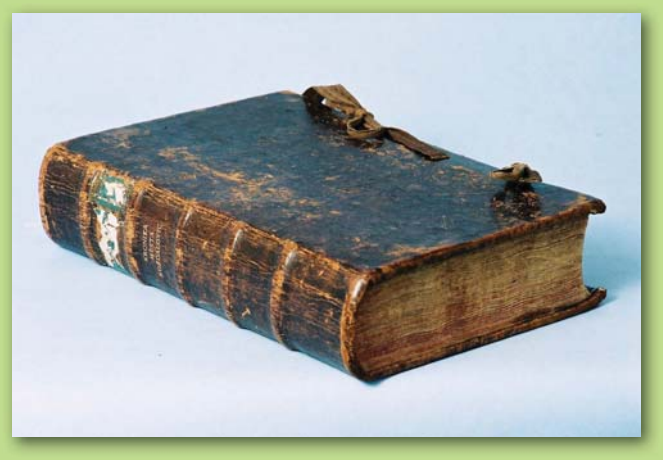

Zpravodajství ze škol v přírodě mateřské školy a jednotlivých tříd základní školy

Předškoláci z mateřské školy

Ve dnech 6.–10. května byli naši předškoláci na škole v přírodě v penzionu Hamštejn. Díky skvělé náplni a pěknému počasí se dětem snad ani nemohlo stýskat po rodičích.

Po příjezdu jsme se s dětmi ubytovali a rozdělili do tří pokojíků „Draků“, „Pirátů“ a „Víl“. Vydali jsme se na krátkou obchůzku po okolí. Po obědě jsme pokračovali ve vycházce, setkali jsme se se starým kolem kostitřasem, na kterém nám zdejší pán předvedl svou úžasnou jízdu. Pozorovali jsme rozkvetlé rododendrony, tulipány, narcisky, magnolie, jabloně, kaštany a další kvetoucí stromy. Zastavili jsme se na dětském hřišti, kde si děti vyzkoušely houpačky, šplhadla, skluzavky a pavoučí sítě. Vyfotografovali jsme se u vodotrysků s kamínky. Kolem 16. hodiny jsme se vrátili do penzionu na večeři a potom si děti na pokoji mohly nakreslit zážitky prožité z prvního dne. Po teplé sprše, vyčištění zoubků a pohádce nás čekaly sladké sny. Noc byla tichá a klidná.

Úterní ráno jsme strávili procházkou pod Kozákovem, cestou jsme poznávali rostliny – přeslička, jahodník, kapradí, řebříček, borůvčí, jitrocel, mateřídouška, sedmikráska a stromy – bříza, smrk, borovice, kaštan, jabloň… Na chatě jsme si po návratu uspořádali malou výstavku. Kolem jedné hodiny jsme odjeli spolu s prvňáčky autobusem do Besedic, zde jsme putovali po zdejších skalách a Kalichu. Děti házely šiškou do stromu, kličkovaly po lesních cestičkách a stavěly domečky pro skřítky. Po občerstvení nanukem jsme se vydali pešky na zpáteční cestu přes Loučky do Hamštejna. Děti ušly nejméně 10 kilometrů, a zasloužily si tak velkou pochvalu. Celí unavení, ale spokojení jsme šli spát.

I ve středu nám přálo počasí. Dopoledne nás čekala túra na nejvyšší místo nad Hamštejnem, kde byl nádherný výhled do údolí. Cestou jsme sledovali broučky, pavoučky, motýly a „hamštejnské mouchy“, jak jsme si je sami pojmenovali. Při sestupu do údolí na rozkvetlé voňavé louce si děti zkusily nakreslit roubenou chaloupku. Po bramborové kaši se sekanou a po krátkém odpočinku jsme vyrazili k hradu Rotštejn, kde se filmovala známá pohádka „S čerty nejsou žerty“. Všichni za zpěvu písniček statečně vykračovali, prohlédli si hrad, poslechli pohádku „O drakovi“ a na ohni si opekli buřty. Za celý den jsme našlapali pěšky opět nejméně 10 kilometrů. Večer jsme si pochutnali na sladkých palačinkách, poslechli pohádku a šli spát.

Předposlední den dopoledne jsme využili čerstvě posekané hřiště, předškoláci si zahráli fotbal, skákali na trampolíně, házeli si nafukovacím míčem, skákali přes švihadla, kouleli sudy a závodili v běhu. Po vydatném obědě jsme sestoupili do centra na dětské hřiště, kde se děti naposledy vyřádily a cestou nazpět jsme si pochutnali na zmrzlině. Po návratu si děti na terase prověřily znalosti z pobytu ve škole v přírodě – v kvízu. Samozřejmě že všechny uspěly na výbornou. Každý z nich jako dárek pro svou maminku nakreslil na kamínek motýlka. Na rozloučenou proběhla pyžamová párty, kde se děti v pyžamkách přivítaly básničkou „Jen si děti všimněte“, pak následovala módní přehlídka, kterou moderovala naše výřečná Zuzka Nováková. Děti se zapojily do her „na detektivy, najdi poslepu kliku, kamaráda“, psaly si na záda dopis babičce a zpívaly si „Není nutno“ a „Mravenčí ukolébavku“.

V pátek ráno nás probudila bouřka a déšť, ale to už jsme se chystali na odjezd domů. Děti se s pomocí učitelek začaly balit, před desátou hodinou jsme se rozloučili s penzionem, společně jsme se vyfotografovali a vydali se autobusem plni krásných zážitků zpět domů k rodičům.

Za mateřskou školu
Marcela Kořínková

První třída

V termínu od 6. do 10. května se žáci 1. třídy zúčastnili školy v přírodě v Koberovech u Malé Skály. Program byl zaměřen na poznávání podhorské krajiny a přírody. Od penzionu Hamštejn v Koberovech byly nádherné výhledy od Kozákova přes Trosky, Hrubou Skálu, Valdštejn, zámek Hrubý Rohozec až k Ještědu. Hezký pohled umocňovaly rozkvetlé sady višní a jabloní. Zajímavé byly přírodní útvary ve skalních městech Kalich v Besedicích a prohlídka zříceniny hradu Rotštejn v Klokočských skalách. Kastelánka paní Hana Talli Hlubučková nám ukázala vchod do pekla z pohádky „S čerty nejsou žerty“, pověděla místní pověst „O zakleté hospodě“, seznámila nás se svojí knihou „Pohádky, pověsti a poudačky kraje Rotštejnského“. Na Rotštejně si děti opekly také buřty. V Železném Brodu jsme se seznámili s lidovou architekturou Pojizeří. Během pobytu probíhal projekt environmentální výchovy zaměřený na vodní stavby a vliv člověka na krajinu. Společně s dětmi jsme zažili příjemný a pohodový týden.

Za 1. třídu
Jaroslava Sedláčková

Druhá a třetí třída

Žáci 2. a 3. třídy strávili školu v přírodě ve sportovně-rekreačním zařízení Dřevona v Hraběticích. Pondělního rána 13. května se nemohla dočkat většina dětí 2. a 3. třídy.

Mateřská škola na výletě v Českém ráji

1. třída – škola v přírodě v Koberovech u Malé Skály

Začínal jim týdenní pobyt na škole v přírodě v Hraběticích u Janova nad Nisou. Druháci se do tohoto místa vydávali již po druhé a pro děti třetího ročníku to byla premiéra. Všichni však byli plni očekávání: „Jaké to letos bude?“ Zážitků se do celého týdne vešlo mnoho.

Tak jsme tady! Ubytování, seznámení s pravidly pobytu a vzhůru na první výšlap k rozhledně Královka, z jejíž věže byl krásný výhled do okolní krajiny. Večerní osvěžení v bazénu na chatě pak přišlo každému vhod. V úterý po dopolední výuce následovala túra do Josefova Dolu a odtud přesun vlakem. Cílem cesty bylo Muzeum hraček v Jiřetíně pod Bukovou. Prohlídka výroby dřevěných hraček děti zaujala, a co víc, svoji zručnost a dovednost si vyzkoušely v kreativní dílně při zhotovení vlastní hračky.

Ještě jsme nestačili vstřebat prožitky úterního dne a byl tu středeční celodenní výlet do Liberce. S ním nové zážitky, z nichž za zmínku stojí především zvládnutý výstup na Ještěd. Únavu na sobě nikdo nedal znát, a jak by také ne, když následovala tolik očekávaná prohlídka libereckého Dinoparku. Své postřehy děti zachytily v kresbách a krátkých slohových pracích, které pravidelně tvořily v dopoledních nebo odpoledních blocích výuky.

Neradi se smiřujeme s faktem, že se blíží závěrečný den pobytu, ale je tu ještě jedno překvapení. Po dopolední výuce míříme do nedalekého Horního Maxova, kde Jana Lovette Henychová chová psy – husky. Beseda s několikanásobnou mistryní ČR a dvojnásobnou mistryní Evropy v závodech psích spřežení byla pro děti nevšedním zážitkem. Poslední večer na chatě se nesl v duchu oslav narozenin a svátku dvou spolužaček, spojený se soutěžemi a diskotékou. V pátek ráno zabalit, rozloučit se a hurá domů! Pobyt byl bezvadný, ale už se těšíme na rodiče a sourozence, kterým bude o čem vyprávět.

Za 2. a 3. třídu
Petra Simůnková,
Marcela Sasková

Čtvrtá třída

Žáci 4. třídy se zúčastnili pobytu ve škole v přírodě v termínu 20.–24. května v rekreačním areálu Pecka. Po dobu pobytu se mohli zapojit do různých aktivit, jako byl sportovní den na hřišti – fotbalové utkání družstev, výlet na hrad Pecka, poznávání okolí, zkoumání rostlin v lese, módní přehlídky. Děti se samy zapojily do organizování soutěžních her o ceny.

V dopoledních hodinách probíhala výuka, kde si žáci ověřili svoje znalosti ve vlastivědě, přírodovědě, matematice, českém jazyku a anglickém jazyku. Pobyt na škole v přírodě se podle vyjádření dětí vydařil. Kolektiv žáků se během pobytu stmelil. Děti si vzájemně pomáhaly, řešily společně problémy. Každý den skupina žáků prezentovala průběh dne. Radost ze svého pobytu vložili do společně vymyšlené básně, kterou jsem umístila na nástěnku k přečtení pro ostatní žáky. Pobyt hodnotím jako přínosný, tvořivý a ozdravný.

Za 4. třídu
Nina Dyčenková

Pátá třída

V pondělí 13. května se 5. třída vydala na školu v přírodě, která se uskutečnila v severočeské obci Sloup v Čechách. Prvním cílem našeho putování byla sklárna AJETO v Lindavě, kde si většina žáků vyrobila svoji vázičku, a poté jsme si prohlédli dílnu, kde se sklo vyrábí. Žáci zde pocítili veliké teplo, ve kterém musí skláři pracovat, a ocenili umění, se kterým sklo vyrábí.

Další zastávkou byl již Penzion Pod Lipou. Zde se žáci rozešli do předem přidělených pokojů a zabydleli se ve svém dočasném bydlišti. Po krátké volné chvíli jsme se sešli v jídelně, kde jsme se seznámili s pravidly pobytu. Po krátké polední pauze jsme se vydali obhlédnout obec Sloup v Čechách. Prošli jsme okolo kostela sv. Kateřiny, základní školy, obešli jsme rybník a došli na hřiště, kde jsme se chvíli zastavili a zahráli si kolektivní hry. Na zahradě penzionu jsme si zahráli i některé společenské hry. Po večeři jsme se sešli v podkroví, kde měla první skupina připraven večerní program, po kterém bylo seznámení s programem na další den.

Po úterní snídani jsme se zaměřili na výuku. Měli jsme český jazyk, matematiku a vlastivědu. Tyto předměty byly zpestřeny teplem a praskáním dříví od krbu, který se v učebně nacházel. Po poledním klidu jsme se vydali na procházku k lesnímu divadlu, kde jsme si zkusili, jaké to je, když člověk stojí na prknech, která znamenají svět, a pak se vydali na rozhlednu. Jen někteří odvážlivci se odhodlali vystoupat až na vrchol. Paní průvodkyně nás pak vyslala ke skalnímu útvaru připomínajícímu medvěda a navštívili jsme jeskynní obydlí řemeslníka Samuela. Po vydatné večeři si druhá skupina připravila svůj večerní program, vyhodnotili jsme si druhý den a seznámili se s programem na středu.

Středeční dopolední program se velice podobal tomu úternímu, protože byla v plánu výuka. Po předmětech český jazyk a matematika nám pro toto dopoledne přibyl anglický jazyk. Po obědě jsme se opět vydali na procházku, nebylo to již do výšin, ale do údolí, ve kterém se nacházely jeskyně. Tyto jeskyně jsou známé z pohádky „S čerty nejsou žerty“. A tak jsme si jeskyni pořádně prohlédli, jestli se tu někde nenachází Dorota Máchalová. Po večeři následoval program třetí skupiny a také vyhodnocení dne a seznámení s programem na čtvrtek.

Čtvrteční program byl z důvodu důležitého hokejového utkání pozměněn. Po snídani jsme se vydali na hřiště, kde jsme měli sportovní dopoledne, které bylo zaměřeno na pohybové a kolektivní hry. Po obědě následovala výuka, kdy jsme měli český jazyk, matematiku a vlastivědu. Po výuce těchto předmětů jsme se vydali

2. a 3. třída – škola v přírodě Dřevona v Hraběticích

4. třída – škola v přírodě v rekreačním areálu Pecka

do společenské místnosti, kde jsme fandili našemu týmu, který úspěchu bohužel nedosáhl. Po večeři měla čtvrtá skupina připravené večerní soutěže a po tomto programu jsme si celý pobyt vyhodnotili, předali diplomy za práci, uklízení, chování, zlobení i soutěžení a vydali se hádat pohádkové postavy v soutěži: „Kdo jsem?“, jejíž výsledky nám určily pořadník pro večerní hygienu.

Páteční ráno bylo zcela odlišné. Po snídani jsme si zabalili svá zavazadla a uklidili pokoje. Po příjezdu autobusu jsme se vydali k poslednímu cíli naší cesty, kterým byl zámek Zákupy. Tento zámek se všem velice líbil, a to nejen díky překrásnému parku a medvědovi, jenž se nacházel v hradním příkopě, ale i díky výbornému výkladu paní průvodkyně. Od zámku jsme vyrazili do Rožďalovic, kde se všichni plni svých zážitků přivítali s rodiči, převzali si své výrobky a vydali se domů, aby mohli všechny své zážitky vyprávět.

Za 5. třídu
Jan Froněk

Šestá třída

Šestá třída poznávala Karlštejnsko, které je nejnavštěvovanější oblastí České republiky, a nutno dodat, že právem. Zachovalá příroda Českého krasu, Karlštejn, Tetín nebo Koněpruské jeskyně, to jsou perly, které lákají naše i zahraniční turisty do území mezi Prahou a Berounem už po desetiletí. A proto se téměř do centra oblasti – do Svatého Jana pod Skalou – vydala 6. třída na školu v přírodě.

Třída spolu se spolužáky z osmičky denně, po dopolední dávce učiva, postupně poznávala výše uvedené zajímavosti. Hned v pondělí to bylo nejbližší okolí – skanzen Solvayovy doly a zdánlivě nedosažitelná vyhlídka s křížem, která se tyčí nad hotelem Obecná škola, kde jsme se ubytovali. V následujících dnech jsme si prohlédli historické centrum Berouna, došli pěšky přes Bubovické vodopády na Karlštejn, prohlédli si svatojanské muzeum a kostel s jeskyní, ve které podle legendy v 9. století přebýval poustevník Ivan, a navštívili jsme místní Ekocentrum Kavyl. Poslední den při zpáteční cestě jsme „přibrzdili“ v překrásných Koněpruských jeskyních. Všechny pěší exkurze vedly zachovalou přírodou, a tak se většinou protáhly, neboť jsme cestou určovali rostliny a živočichy, které jsme cestou potkávali. V přírodě jsme trávili i večery, neboť místem na sportování byla malá mýtina na okraji lesa.

Naše škola v přírodě tak bezezbytku naplnila své poslání a je namístě poděkovat zřizovateli, který žákům přispěl finanční částkou, díky které se mohla téměř celá třída této akce zúčastnit.

Za 6. třídu
Jiří Rejsek

Sedmá třída – po stopách Karla Hynka Máchy

Byl pozdní večer – první máj
večerní máj – byl lásky čas.
Hrdliččin zval ku lásce hlas,
kde borový zaváněl háj.
…

Ačkoliv nebyl pozdní večer a ani první máj, nastal ten vytoužený čas sedmé třídy, aby se vydala na školu v přírodě. Letošní rok se nesl v historickém duchu. Rozhodli jsme se, že se vydáme po stopách autora této české básně. Karel Hynek Mácha byl vášnivým cestovatelem, vyhledával především romantická místa spojená s historií a krásou naší přírody. Nejčastěji se však vracel po tzv. Máchově cestě, která vedla z Prahy přes Doksy až na Bezděz. Poslední dvě zmíněná místa nás v hodině literatury zaujala natolik, že jsme se rozhodli je prozkoumat. A tak to vlastně všechno začalo.

První den naší cesty jsme se ubytovali na chatě Skalka u Doks. Ihned po příjezdu jsme se věnovali tvorbě společných pravidel a seznamování se s místním prostředím. Protože nám počasí přálo, večer jsme se věnovali i sportovním aktivitám. Další den začal pro někoho poněkud brzy, a to hned ranní rozcvičkou. Po protažení jsme se (tak jako téměř všechna dopoledne) věnovali školním povinnostem. Po obědě jsme se vydali na další průzkumné zastavení, tentokrát do Památníku Karla Hynka Máchy, kde jsme se dozvěděli spoustu informací a zajímavostí z autorova života, které nám pomohly rozšířit naše vědomosti. Večer jsme se šli odreagovat na místní bowlingovou dráhu, kde jsme nabrali síly na následující den.

Říká se, že třetí den bývá dnem kritickým, ale protože na pověry nevěříme, tak jsme se vydali na celodenní výlet na (ne)daleký hrad Bezděz. Tam nám to šlo výborně, cesta vlakem trvala jen pouhých pár minut. Ovšem cesta na samotný kopec už byla horší. Prohlídka hradu však stála za to, výhled z místní věže byl naprosto úchvatný. Celý Máchův kraj jsme měli jako na dlani. Protože byl Karel Hynek Mácha vášnivým cestovatelem a většinu svých cest podnikal pěšky, rozhodli jsme se, že zpáteční cestu do Doks uskutečníme také tak. Někteří z nás si možná sáhli na dno svých sil, ale všichni (až na pár drobných puchýřů) jsme to zvládli bez větších potíží.

Ve čtvrtek jsme na naší chatě přivítali milou návštěvu. Tak jako loňský rok nás přijel navštívit dědeček našeho spolužáka pan Ladislav Hofman a stejně jako vloni přijel na kole. Protože nás touto návštěvou velmi potěšil, pozvali jsme ho na odpolední plavbu lodí po Máchově jezeře. Počasí nám opět přálo a my si plavbu dostatečně užili. Odpoledne jsme si ještě odskočili do pohádky za čtyřmi známými postavami zdejšího kraje. Všichni je moc dobře znáte a každý jste s nimi určitě kamarádil či stále ještě kamarádíte. Ano, uhádli jste správně,

5. třída – škola v přírodě v Sloupu v Čechách

6. a 8. třída – škola v přírodě v okolí Karlštejna

7. třída – škola v přírodě: po stopách Karla Hynka Máchy

byly to postavy ze Čtyřlístku – Pinďa, Myšpulín, Fifinka a Bobík. Pozvaly nás na prohlídku zdejšího Muzea Čtyřlístku a nechaly nahlédnout do míst, kde bydlí, a také nás seznámily s tím, jak jejich komiksové příběhy vznikají. Po prohlídce jsme se vrátili na chatu, kde nás čekal prodloužený rozlučkový večer v podobě večerníčkové diskotéky. Na tanečním parketu se tak objevil Pejsek a Kočička, Křemílek a Vochomůrka, Dlouhý, Široký či Bystrozraký, Bolek a Lolek či modernější Teletubbies, Barbína, Šmoulové nebo včelka Mája. Bylo zkrátka pořádně pohádkově veselo.

Poslední den naší výpravy jsme provedli zhodnocení školy v přírodě, odměnili snaživce (všechny zúčastněné) za nasbírané „smajlíky“ a následně se odebrali zpět do našich domovských Rožďalovic. Nikdo to ani nečekal, ale většině z nás se vůbec nechtělo. Shodli jsme se na tom, že letošní škola v přírodě „jakože“ nějak rychle utekla a rozhodně se musíme příští rok vydat znovu.

Na závěr bychom rádi poděkovali městu Rožďalovice, které nám školu v přírodě umožnilo zejména po finanční stránce zrealizovat. Dále všem rodičům 7. ročníku, bez jejichž podpory by to také nešlo a poté především panu Františku Štěpánkovi, panu Petru Buryanovi a panu Josefu Pleskotovi, kteří nám poskytli odvoz zavazadel, a nejvíce paní Pavlíně Máslíkové – zdravotnici, jež společně s námi utvořila skvělý kolektiv a prima atmosféru.

Za 7. třídu
Martina Zacharníková

Osmá třída

V termínu od 20.–24. května se žáci 8. třídy zúčastnili spolu se 6. třídou školy v přírodě v penzionu Obecná škola v malé vesničce Svatý Jan pod Skalou. Program byl zaměřen na pěší turistiku a poznávání okolí. Hned první den jsme využili krásného počasí a po ubytování, vydatném obědě a jedné vyučovací hodině jsme se vydali na pěší túru do Solvayových lomů. Zde měli žáci možnosti svézt se v důlním vláčku a dozvědět se více o těžbě v těchto dolech. Cesta byla náročná, ale namáhavý výstup byl odměněn v podobě krásného výhledu do okolí. Vzhledem k tomu, že vesnička leží na několika turistických trasách, další dny byly vyplněny pěšími výlety do města Beroun a na hrad Karlštejn, kde jsme měli možnost prohlédnout si interiéry hradu. Zajímavá byla také návštěva obecního muzea, kostela sv. Jana a jeskyně sv. Ivana. Žáci se zde dozvěděli zajímavé informace o historii obce a seznámili se s pověstmi, které se k místu váží. Odpolední program byl doplněn nejen sportovními, ale i pracovními činnostmi. V místním Ekocentru Kavyl jsme měli možnost dozvědět se více o řemeslu košíkářství a uplést si z pediku košík nebo ošatku. Děti odjížděly v pátek ze školy v přírodě plné zážitků a strávily spolu s mladšími spolužáky příjemný týden v prostředí nádherné krajiny.

Za 8. třídu
Jana Červenková

Devátá třída

Ve dnech od 13.–17. května strávili žáci 9. třídy školu v přírodě ve Sportovně rekreačním areálu Ráj Srbsko u Kněžmostu. Žáci byli ubytováni v nových a komfortních bungalovech. Na jídlo a výuku docházeli do restaurace v areálu. Pobyt byl zaměřen především na práci s kolektivem a na turistické a sportovní aktivity. Dopoledne probíhala výuka a v odpoledních blocích byly činnosti zaměřené na turistiku, na sportovní aktivity a na spolupráci v týmu. V celotýdenní soutěži dvou družstev si poměřovali dovednosti spolupracovat ve skupině, pracovat s morseovkou, poskládat vědomostní domino, orientovat se s kompasem v terénu, vyhledávat ukryté indicie, postavit papírovou věž a jiné. Naše odpolední vycházky směřovaly na Branžež, kde si vyzkoušeli šlapadla, dalším naším turistickým cílem se stal hrad Kost a Příhrazské skály. Dále jsme využívali možnosti zaplavat si v zastřešeném bazénu, i když voda měla jen 20° C. Chlapci si několikrát zahráli fotbálek ve sportovní hale a děvčata si zahrála malý turnaj v minigolfu. Ve večerních blocích hráli společenské hry, mezi oblíbené patřily Aktivity, Elektrický proud či Nedokončená scénka. Ze závěrečného hodnocení vyplynulo, že se jim společný pobyt líbil a společné prožitky je více sblížily.

Za 9. třídu
Markéta Drobečková

6. a 8. třída – škola v přírodě ve Svatém Janu pod Skalou

9. třída – škola v přírodě v areálu Ráj Srbsko u Kněžmostu

Školní zpravodajství

Investice do rozvoje vzdělání

Vážení občané Rožďalovic a okolních obcí, dovolte, abych vás stručně informoval o aktualitách ze života naší školy.

Dne 1. dubna 2013 naše škola zahájila projekt **Přírodní vědy spoluprací a rozvojem manuálních dovedností**, registrační číslo CZ.1.07/1.1.32/02.0023, jehož partnerskou školou je Základní škola a mateřská škola Přerov nad Labem. V průběhu realizace projektu bude plněno sedm klíčových aktivit, kterými jsou učení na přednášce a exkurzi, tvořivé učení, metodická příprava pracovních listů, rozvoj manuálních dovedností, vzájemné hospitace a konference. Zahajovací konference proběhla 22. dubna 2013 v Přerově nad Labem, kde byly prezentovány dosavadní zkušenosti obou škol s realizací projektů financovaných s ESF a ze státního rozpočtu ČR a došlo k představení tohoto projektu.

Během května a června se za finanční podpory Města Rožďalovice uskutečnily výjezdy všech tříd mateřské a základní školy na „školy v přírodě“ či jiné výlety. O své dojmy a zážitky se s Vámi podělily na předcházejících stránkách časopisu.

Mgr. Roman Kotlář,
ředitel ZŠ a MŠ G. A. Lindnera

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Kroužek ochrany přírody a myslivosti

Jak už jistě víte, myslivecký kroužek vznikl na podzim roku 2011, když se Lukáš Janeček a Jakub Khun rozhodli své znalosti o přírodě a myslivosti rozšířit mezi děti. Zpočátku kroužek probíhal sporadicky podle volného času Jakuba a Lukáše, což nebylo zrovna přijatelné jak pro děti, tak i pro rodiče. A to téměř vedlo k jeho zániku. Po uplynutí zhruba půl roku se začal projevovat zájem ze strany dětí a členská základna se stále rozrůstala, což vedlo ke krokům kroužek zapsat jak při mysliveckém sdružení Podlužany (Rožďalovice), tak i při základní škole v Rožďalovicích. Dnes kroužek nese název „Kroužek ochrany přírody a myslivosti“, členskou základnu tvoří 11 dětí pod vedením Lukáše Janečka a Martina Břichnáče, DiS.

Děti jsou pojištěny proti úrazu pojistkou, kterou poskytuje a hradí Českomoravská myslivecká jednota. Dále jsou rovněž dětem poskytovány učební pomůcky, které hradí či dodává Českomoravská myslivecká jednota, ale také základní škola, město Rožďalovice, Myslivecké sdružení Podlužany nebo také Myslivecké sdružení Záhornice pod vedením Petra Motejla, se kterým kroužek spolupracuje. Kroužek se každoročně účastní soutěže Zlatá srnčí trofej. Letos nám v den soutěže Zlaté srnčí trofeje počasí přálo a členové MS Záhornice nám připravili krásnou, ale náročnou stezku (6 kilometrů dlouhou s 300 otázkami) a dále test, ve kterém děti měly možnost prokázat své znalosti. Jako doplňková proběhla střelecká soutěž ze vzduchové pušky. Po celý den bylo pro děti připraveno jídlo a pití zdarma, za což patří MS Záhornice velký dík, protože nám do dnešního dne nepřišly slíbené peníze ani za loňské kolo ZST.

V Okresním kole ZST Nymburk 2013 děti soutěží ve třech věkových skupinách: A (děti navštěvující 3.–5. třídu ZŠ), B (děti navštěvující 6.–9. třídu ZŠ) a C (děti navštěvující 1.–2. třídu ZŠ).

Výsledky A
1) Serbus Jan, 258 b
2) Smolíková Adéla, 230 b
3) Jirsiková Eliška, 187 b

Výsledky B
1) Steklá Veronika, 394 b
2) Buryan Pavel, 292 b
3) Černý Martin, 230 b

Vítězové skupiny A a B mají právo reprezentovat okres Nymburk v národním finále, které se koná o letních prázdninách, formou 14 denního tábora. I v tomto finále děti stejně jako v Záhornici budou psát test a projdou si naučnou stezku.

Po skončení celého klání přišlo slavnostní ukončení za doprovodu našich trubačů a po něm si děti odnesly nejen poháry a diplom, ale také spoustu cen od sponzorů, za což jim patří velké poděkovaní. Dík patří také OMS Nymburk za možnost tuto akci pořádat a za snahu ji podporovat. Věřím, že se tato spolupráce bude i nadále prohlubovat a doufám, že se v budoucnu ke kroužku v Záhornici a Rožďalovicích přidají i další MS a začnou pracovat s mládeží, což přinese lepší pohled širší veřejnosti na myslivce a myslivost jako takovou. Protože jak jinak dokázat, že nejsme jen staří protivní dědkové, kteří pijí a střílejí nevinná zvířátka. Tímto bychom chtěli poděkovat všem za podporu kroužku a doufáme, že se i nadále bude kroužku ochrany a přírody dařit. Kdyby měl někdo zájem kroužek navštívit, informace o naší činnosti nalezne na myslivecké vývěsce na náměstí v Rožďalovicích.

Za kroužek ochrany přírody a myslivosti
Lukáš Janeček, Petr Motejl,
Martin Břichnáč, DiS.

TRNAVAN Rožďalovice

V červnu mužstva FC Trnavanu ukončila svou fotbalovou sezonu 2012–2103. Letošní sezona pro mužské týmy FC Trnavanu nebyla vůbec příznivá a oba dva se ocitly na nejnižších příčkách tabulky. I přes všechnu snahu hráčů a naději na záchranu se oběma celkům nepodařilo nasbírat potřebný počet bodů pro udržení v soutěži.

„A“ tým, který dlouhá léta hrál krajské soutěže, převážně 1. A třídu, a dokonce i Středočeský přebor, bohužel letos neudržel pozici pro další působení v nejnižší krajské soutěži (1. B třídě) a v nové sezoně nastoupí k soutěžním utkáním nymburského Okresního přeboru.

„B“ tým, který letošní rok odehrál ve 3. třídě skupiny B, začne novou sezonu v nejnižší okresní soutěži.

I když se naším týmům v letošní sezoně příliš nedařilo, věříme, že do budoucna zapracují na fyzické kondici a pokusí se vrátit do soutěží, které po uplynulé sezoně opustily. Věříme, že fanoušci rožďalovického fotbalu na Trnavan nezanevřeli a v příští sezoně podpoří naše sportovce a vybudí je k lepším výkonům. Oběma týmům za redakci *Rožďalovicka* také přejeme hodně úspěchů v nadcházející sezoně.

(red)

Konečné tabulky výsledků sezony 2012–2013

1. B třída skupina B

	Tým	Z	V	R	P	Skóre	B
1.	FK Dobrovice B	26	19	2	5	87:28	59
2.	SK Rejšice	26	17	4	5	86:28	55
3.	AFK Milovice	26	14	3	9	54:47	45
4.	Dolnobousovský SK	26	13	2	11	58:50	41
5.	FK Pšovka Mělník	26	12	4	10	52:46	40
6.	TJ Řepín	26	11	4	11	48:55	37
7.	Sokol Pěčice	26	9	8	9	46:42	35
8.	Vitana Byšice	26	9	8	9	49:56	35
9.	FC Mělník	26	9	6	11	45:56	33
10.	SK Labský Kostelec	26	9	5	12	35:42	32
11.	AFK Eletis Lužec	26	9	3	14	32:61	30
12.	FK Vysoká	26	6	10	10	46:59	28
13.	**FC Rožďalovice**	**26**	**8**	**3**	**15**	**43:50**	**27**
14.	**Sokol Záryby**	**26**	**4**	**4**	**18**	**22:80**	**16**

III. třída skupina B

	Tým	Z	V	R	P		B
1.	Jíkev	26	24	2	0	148:34	74
2.	SK SOKOL Opočnice	26	16	4	6	49:28	52
3.	SK Městec Králové B	25	15	3	7	74:52	48
4.	FK Dymokury	26	14	1	11	59:69	43
5.	Budiměřice	25	12	4	9	59:49	40
6.	Sokol Bobnice	25	11	6	8	44:34	39
7.	Sokol Kovanice	25	9	7	9	45:48	34
8.	SK Velenice	26	8	6	12	56:60	30
9.	Sokol Všechlapy	26	8	5	13	46:58	29
10.	Sokol Seletice	26	8	4	14	37:52	28
11.	Sokol Kněžice	26	7	6	13	46:66	27
12.	Předhradí	26	8	2	16	32:64	26
13.	Sány	26	6	3	17	44:97	21
14.	**FC Rožďalovice B**	**26**	**5**	**5**	**16**	**49:77**	**20**

OPOP
partner for your heating

Český výrobce kotlů na tuhá paliva přináší teplo a pohodu do Vašich domovů již několik desetiletí.

- **ocelové kotle H4EKO - emisní třída 3**
  hnědé uhlí - ruční přikládání (14-25 kW)
  na pelety - automatický režim (4-18,5 kW)
- **ocelové kotle H**
  na dřevo a hnědé uhlí (12-50 kW)
- **litinové kotle UNI**
  na dřevo a černé uhlí (12-55 kW)
- **automatické kotle Woody, Black Star**
  na pelety (10-80 kW)
- **zplyňovací kotle Ecomax**
  na dřevo (25-42 kW)

H4EKO

OPOP spol. s r. o., Zašovská 750, 757 01 Valašské Meziříčí
tel.: +420 571 675 589, e-mail: sales@opop.cz
www.opop.cz

ROŽĎALOVICE
PRODEJ PARCEL ZAHÁJEN

- zasíťování parcel 1–12 a 23 proběhne v dubnu až květnu 2013
- garantována kolaudace těchto sítí nejdéle do 31. 12. 2013
- do konce června 2013 cena 500 Kč/m²
- poté prodej převezmou realitní kanceláře

číslo parcely	m²	číslo parcely	m²	číslo parcely	m²
1.	782	12.	953	23.	977
2.	790	13.	976	24.	1005
3.	817	14.	998	25.	1032
4.	844	15.	1030	26.	1058
5.	870	16.	1057	27.	1084
6.	897	17.	1084	28.	1111
7.	924	18.	1111	29.	1137
8.	950	19.	1138	30.	1164
9.	977	20.	1164	31.	1190
10.	1003	21.	1191	32.	1217
11.	987	22.	1332	33.	1181

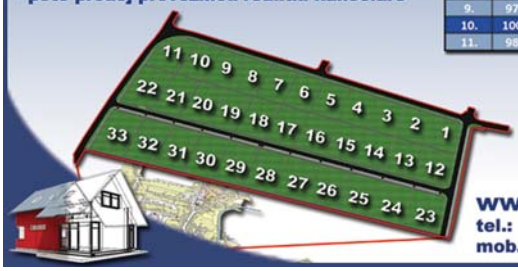

www.rozdalovice.cz
tel.: 325 593 107
mob.: 602 666 306

Cena za reklamu a inzerci od 50 Kč
Více informací na Městském úřadě v Rožďalovicích nebo na
tel.: 325 593 107
mob.: 602 666 306

Náklad: 350 ks, Redakce: Petr Kapal, Ing. Miroslava Antošová, Mgr. Viktor Dobrev, Mgr. Marcela Ešnerová, Tomáš Pavel
Evidenční číslo: MK ČR E 20643, kontakt: e-mail: rozdalovicko@seznam.cz, tel.: 325 593 107, www.rozdalovice.cz

MO ČRS Rožďalovice – 60 let hospodaření na Holských rybnících

V roce 1955 rožďalovičtí rybáři slavili desátý rok od založení své organizace. K tomuto výročí dostali „dárek“, o kterém je v kronice našeho města tento zápis: „Všechny rybníky pronajal místní národní výbor Lidové rybářské organizaci pro Rožďalovice a okolí. Smlouva byla vypracovaná na Okresním národním výboře v Jičíně a vyhovuje oběma stranám.“

Od tohoto roku se od základů změnilo hospodaření rožďalovických rybářů. Přišlo mnoho práce i starostí, přišly úspěchy a radost z vlastního chovu ryb na Holské soustavě rybníků.

S několika příběhy z této šedesátileté historie Vás seznámím v poslední části vyprávění o rybařině na Rožďalovicku.

Rok první

Za peníze získané prodejem povolenek v roce 1955 kupují rybáři plůdek a násadu kapra od Státních rybářů z Chlumce na Cidlinou. Pro vysazené ryby do rybníků je však třeba koupit krmnou pšenici. O žních toho roku brigádnicky pomáhají Zemědělskému družstvu Rožďalovice. Za tuto pomoc získávají krmnou pšenici v hodnotě 600 Kčs. Kolik to tehdy bylo metráků, se mi nepodařilo zjistit. 17. ledna 1956 si rybáři půjčili u Občanské záložny v Rožďalovicích 3 000 Kčs. O týden později přivezli z Výkupného podniku Jičín krmnou pšenici za 1 400 Kčs. Ostatní půjčené peníze investovali do přípravy prvního rybářského plesu v Rožďalovicích. Konal se 18. února 1956 na sále Radnice. Hrála hudba „Spolana“ z Křince. Finanční zisk z plesu byl 3 202 Kčs. 22. února rybáři půjčku Občanské záložně vrátili. Na podzim roku 1956 rybáři poprvé loví Holské rybníky. Tehdy začal koloběh, který přetrval až do dnešních let. Část odchovaných ryb je vysazena na sportovní revír, část určena k dalšímu chovu, část prodána. Získané peníze se investují do nákupu krmení rybářského inventáře, údržby rybníků atd.

O rok později v roce 1957 je zaznamenáno v kronice našeho města: „Velmi dobře prosperující Lidová rybářská organizace plánovala na tento rok z 1 ha vodní plochy 250 kg a docílila 315 kg ryb.“

Jména rybníků

Při získávání informací o historii rybařiny na Rožďalovicku mě překvapilo, kolik různých jmen za uplynulých šedesát let rybníky Holské soustavy dostaly. Ani se proto nedivím, že občané Rožďalovic si i dnes jména rybníků pletou.

První rybník se celá staletí jmenuje „Holský“ nebo „Na Holi“. (*Stejný název má celá soustava*). Kolem roku 1960 je označován jako rybník „U střepáku“. Rybáři často používají název „Hoření“. Nesprávně se používá jméno „Poslední Hol“. Druhý rybník je ve starých zápisech pojmenován „Vokřínek“. Po obnově v roce 1948 dostal jméno „U Čapků“, o deset let později se mu říkalo „U Pauků“. V roce 1964 se objevuje označení „U sádek“. Toto oficiální jméno mu zůstalo dodnes. Od sedmdesátých let mu rybáři jinak neřeknou než „Komora“. Třetí rybník „Třeboňský“ nesl své jméno také několik stovek let. Po obnově v roce 1953 se mu začalo říkat „Nový“. Koncem devadesátých let se jméno Nový přestalo používat a dnes již upadá v zapomnění. Pro všechny je to opět rybník „Třeboňský“. Čtvrtý rybník „Zámostecký“ si jako jediný nese své jméno celou historii.

Slavná éra „Zámosťáku“

1. května 1956 zahájili rybáři sportovní rybolov na rybníku Zámostecký. V dopoledních hodinách se zúčastnili Prvomájového průvodu a ve 13 hodin se sešli na hrázi rybníka. Byla to jejich první stojatá voda, proto si stanovili přísné podmínky. Mnoho se zde chytat od 1. května do konce září ve středu, v sobotu a neděli. 18 let tato tradice trvala. Teprve v roce 1973, kdy získali do svého revíru nově obnovený rybník v Podlužanech, se Zámosťák stal chovným rybníkem. Sám jsem jako mladý rybář zažil poslední tři roky tohoto svátku rožďalovických rybářů a nikdy na tato nádherná setkání nezapomenu. Poslední úlovek kapra ze Zámosťáku sportovním rybářem je datován 16. září 1973. O týden později se tento rybník stal chovným.

Spolupráce s cukrovarem

26. dubna 1957 se setkávají zástupci rybářů, zástupci cukrovaru Rožďalovice a zástupci MNV Rožďalovice na jednání o využití Třeboňského rybníka jako úložiště části odpadní vody z cukrovaru. V té době se propagovala tzv. metoda dr. Pytlíka: Do vypuštěného rybníka se napustilo určené množství odpadní vody z cukrovaru, tato voda se neutralizovala vápněním a nakonec byl rybník dopuštěn čistou vodou. Odpady z cukrovaru pak působily jako hnojivo pro růst planktonu – základní potravy ryb. Na jednání 26. dubna se pracovníci cukrovaru zavázali položit k Třeboňskému rybníku tlakové potrubí o délce 750 m, při světlosti 200 mm. Rybáři na tomto jednání přislíbili brigádnicky zhotovit kolem Třeboňského rybníka obtokový příkop. V době napouštění rybníka odpadní vodou nemohla čistá voda z výše položených rybníků protékat Třeboňákem, ale musela ho obtékat.

Během léta 1957 zhotovili rybáři 500 m dlouhý obtokový příkop kolem celého rybníka. Každý z rybářů ručně vykopal 1,5 m hlubokou a 10 m dlouhou část tohoto příkopu. Položit tlakové potrubí z Rožďalovického cukrovaru k rybníku Třeboňský trvalo pracovníkům cukrovaru tři roky. Po zahájení kampaně v roce 1960 poprvé vyzkoušeli odpadní vodu napustit do rybníka. Po několika dnech provozu však potrubí na několika místech prasklo a celý systém se zhroutil. Dle dostupných informací vše začalo fungovat až v roce 1962. Do zániku cukrovaru v roce 1968 byl Třeboňský rybník „zahnojován“ odpadní vodou z tohoto závodu. Jako památka na toto období zůstal kolem Třeboňáku obtokový příkop – ruční práce rožďalovických rybářů.

Zajímavé řešení problému

V létě roku 1963 „zaskřípala“ spolupráce mezi rybáři a MNV Rožďalovice. Vše zavinila událost, o které je v kronice našeho města tento zápis: „Koupání na Třeboňském rybníku nebylo letos dovoleno. V červnu se do rybníka vypustily 2 cisterny výkalů ze školní záchodové žumpy na doporučení rybářského hospodáře Zdeňka Nechánského. Okresní hygienik na základě rozboru vody koupání zakázal.“ 5. září 1963 zaslala Rada MNV Rožďalovice rybářům výpověď z ná-

jemní smlouvy na rybník Třeboňský. Rybáři se dopisem dne 19. září proti této výpovědi odvolali. MNV odvolání 29. října zamítl. Celá záležitost se protáhla do roku 1964 a zasáhl do ní Okresní národní výbor Nymburk. Na základě písemné žádosti rybářů ze dne 1. srpna 1964 vydal ONV Nymburk 1. prosince 1964 rozhodnutí, ve kterém všechny čtyři rožďalovické rybníky přiděluje rybářům do bezplatného užívání. Za rok 1965 již rybáři nájem za rybníky 2 700 Kčs MNV Rožďalovice neplatili. Po pěti letech 21. července 1969 ONV Nymburk rozhodnutí o bezplatném užívání zrušil a doporučil jak rybářům, tak MNV sepsat novou nájemní smlouvu. Smlouva byla podepsána 1. ledna 1970, nájemné stanoveno na 800 Kčs za rok.

Od socialistického hospodaření k samostatnosti

Začátkem sedmdesátých let začíná ve velkých městech gigantická výstavba panelových domů a statisíce lidí se stěhují do těchto betonových bytů. Dostatek volného času nutí obyvatele paneláku vyhledávat zájmovou činnost. Rybářské organizace velkých měst zaznamenávají obrovský nárůst členské základny. Rybářské revíry těchto organizací nestačí uspokojit přibývající počet nových „rybářů“.

Od 1. ledna 1975 bylo zavedeno svazové hospodaření. Rybáři mohli lovit ryby na všech revírech Českého rybářského svazu. Pro rybáře z Rožďalovic začalo šestnáct let trvající hospodaření, které řídil Krajský výbor rybářského svazu Praha. Peníze získané prodejem povolenek odváděli rybáři kraji, ten zpětně naší organizaci proplácel cenu ryb vysazených na revír Mrlina 2. Přebytek ryb kupoval pro jiné rybářské organizace. V tomto období dosahuje produkce ryb na Holské soustavě rybníků 500 kg z 1 ha vodní plochy.

Po stránce hospodaření mají rybáři z Rožďalovic v těchto letech bezstarostný život.

Dobře zarybněný revír Mrlina 2 se však stává cílem nájezdu rybářů z Nymburska, Jablonce, Liberce a dalších velkých měst. Přijíždí plně obsazenými auty a dělají vše pro to, aby se cesta do Rožďalovic vyplatila. Vzájemně se vyměňují úlovky, ponechávají si podměrečné ryby, kapry schovávají do sutany – nebylo možno zkontrolovat, kolik jich nalovili. Toto byla stinná stránka svazového hospodaření.

V polovině osmdesátých let přichází nová generace rybářských funkcionářů. Ti si začínají uvědomovat, že Holská soustava rybníků je schopna daleko větší produkce ryb. Je třeba větších investic do krmení, více práce i starostí, ale výsledek se dostaví. 1. ledna 1991 opustila rybářská organizace Rožďalovice svazové hospodaření. Jako samostatně hospodařící zahájila nejúspěšnější období své historie. V letech, kdy byl dostatek vody, stoupla produkce ryb na Třeboňském rybníku na 1 000 kg ryb vodní plochy. Za dvacet let poctivé práce rybářských funkcionářů i řadových rybářů vlastní dnes majetek v podobě tří rybníků o celkové výměře 7 ha. Splnila sny našich předchůdců, kteří začínali v roce 1955 na Zámosteckém rybníku.

V těchto letech mají rybáři omezenou možnost investic a dalšího rozvoje díky rozhodnutí zastupitelů našeho města zvolených v roce 2010, kteří zvýšili roční nájem z rybníků z 5 000 Kč na 55 000 Kč. Zatímco jiné zájmové skupiny v Rožďalovicích zastupitelé podporují z městské pokladny stotisícovou částkou ročně, rybáři dnes musí do městské pokladny odvádět velkou část svého ročního zisku. Tuto nespravedlivou politiku rozdělování peněz zájmovým organizacím v Rožďalovicích bude nutné v příštích letech řešit.

Poctivá starost o rybníky

K šedesátileté historii Holských rybníků patří i jejich pravidelné odbahňování. Náklady na tuto základní údržbu téměř vždy nesli rybáři. Po výlovu na podzim roku 1957 nechali odbahnit rybník Holský ve spolupráci s MNV Rožďalovice. Jak velké byly celkové náklady, není známo, ale rybáři přispěli částkou 2 800 Kčs. V roce 1964 po jarním výlovu odbahnili rybník U sádek (Komoru) za 9 000 Kčs. V červenci roku 1969 slovili Zámostecký rybník. Do podzimu ho nechali odbahnit a opět osadit rybami. Pamětníci této události často vzpomínají, jak těžký buldozer, kterému se říkalo „Stalinec“, zapadl uprostřed rybníka do bahna až po kabinu řidiče. Jeho „kolega“ ho vyprošťoval za pomoci silných lan celý den. Odbahnění Zámosťáku stálo rybáře 11 500 Kčs. Po výlovu rybníka Třeboňského na podzim roku 1974 museli rybáři nechat rybník prázdný. Z důvodu celoročně znečištěné řeky Mrliny odpadní vodou z drožďárny v Libáni se MNV Rožďalovice rozhodl rybník odbahnit a vybudovat zde koupaliště. Až na jaře roku 1976 začal MNV s pracemi. Z poloviny plochy rybníka bylo bahno odstraněno. V srpnu toho roku Rada MNV rozhodla: Třeboňský rybník mohou rybáři napustit, koupaliště bude zřízeno na Mrlině, protože drožďárna v Libáni končí. Po dvou letech mohli rybáři opět tento rybník využívat k chovu ryb. V roce 1986 rybář Vladimír Kapras brigádnicky odbahnil rybník Holský zapůjčeným buldozerem. Za 1 000 litrů nafty, které buldozer spotřeboval, zaplatili rybáři 5 500 Kčs. Odbahnění Zámosteckého rybníka v roce 1999 stálo 55 000 Kč, Komory v roce 2001 – 150 000 Kč. Po podzimním výlovu rybníka Holského v roce 2004 začali rybáři s jeho odbahněním. Po dvou letech prací, na základě udání ochránců přírody, Okresní úřad Nymburk tuto akce zastavil.

Dnes je rybník Holský odsouzen k zarůstání rákosem a k pozvolnému zabahnění. Řečeno rybářskou terminologií začíná „vyrůstat z vody“. Zásahy do vlastnických práv majitelů rybníků od ochránců přírody a nepřiměřené zvýšení nájmu z rybníků jsou důvody, proč rybáři nemohou investovat do jejich údržby tak, jak to dělali v minulosti. Jak bude postaráno o Holské rybníky v dalších letech, je velkou otázkou.

V samotném závěru svého vyprávění o rybařině na Rožďalovicku chci touto cestou poděkovat všem spoluobčanům, kteří mi na základě článků v Rožďalovicku poskytli několik fotografií a dokumentů o rybařině v našem okolí. Vás ostatní chci požádat: Jakýkoliv dokument týkající se rožďalovických rybníků, řeky Mrliny, chovu a lovu ryb je pro mě cenný „kamínek“ do mozaiky historie rybářů na Rožďalovicku, kterou již deset let skládám dohromady.

Jan Nožička,
předseda a kronikář rybářské organizace

Z historie Prefy – první ohlédnutí

Již je tomu 75 let, kdy byla založena v Rožďalovicích Prefa, výrobna betonového zboží. Proto zcela jistě stojí za to, se o ní zmínit v našem časopise.

Prefa Rožďalovice vznikla v roce 1938. Bylo to v době, kdy byly první republice odejmuty pohraniční oblasti a Báňská a hutní společnost obrátila svoji pozornost do vnitrozemí a koupila velký závod v Kolíně a také bývalou výrobnu sudů a sudoviny pana Ferdy v Rožďalovicích. Tenkrát přišlo do provozovny několik pracovníků z Ostravska a za velmi primitivních podmínek zde začala výroba heraklitu. Převládala ruční výroba, velmi namáhavá, hlavním nářadím byly vidle, lopata a šťouchačky. Směs se míchala v jámě pod oknem a formy se lisovaly ručními šrouby. Heraklit se vyráběl v sortimentu 2,5; 3,5; 5 a 7,5 cm. Pytlovaný cement a dřevo coby spotřební materiál se do roku 1950 vozil koňským potahem pana Špíny. Heraklit se vyráběl 32 roků a za tuto dobu to bylo několik milionů m^2. Poněvadž se z heraklitu nahromadilo mnoho velmi dobrého odpadu, začalo se uvažovat o jeho využití. Tak přišla na svět výroba tvárnic, po spotřebování odpadního materiálu škvárobetonových. Škvára se dovážela z ČSD Nymburk a z hutí z Kladna. Nejprve se vykládala ručně, později mechanizací. Podle odhadu bylo vyrobeno zhruba 10 milionů tvárnic. Pro představu by se z tohoto množství dala postavit ulice rodiných domů dlouhá asi 30 km. V té době byla již postavena sila a cement se dovážel cisternou. Tím se docílilo menší prašnosti i méně dřiny.

V roce 1965 v lednu vyhořela část střechy v hlavní budově. Oprava se prováděla za provozu. Výroba heraklitu a tvárnic se zrušila a přechází se na výrobu schodů, skruží a melioračních desek. Od roku 1973 se začaly vyrábět na západoněmecké lince SCHINDLER terasové schody, které se zároveň brousily. Na výrobu bylo investováno více než 5 000 000 Kčs. Za jednu směnu se vyrobilo 150 ks se dvěma partami po šesti lidech. Ze schodů vyrobených za jeden rok by se vystoupilo do výšky 13 km.

Schody se vyráběly v hale, studniční skruže a meliorační desky ve venkovním prostředí. Postupně začalo ubývat ruční práce a přešlo se k mechanizaci, především zavedení VLC, elektrických, benzínových a dieselových ještěrek při paletizaci výrobků, a přešlo se od vagónové dopravy na automobilovou. Automobily se dovážel písek a různé druhy drtí na výrobu schodů.

Od roku 1960 byla provozovna Rožďalovice přičleněna k národnímu podniku Prefa Hýskov, který byl průkopníkem prefabrikace železobetonových konstrukcí. Pod jeho vedením byla výroba v Rožďalovicích rozšířena o přechodové šachty, základové bloky, zatěžovací sedla, žlabovky a stropní desky. Velký zájem odběratelů byl o betonové studniční skruže průměru 100 cm, výšky 30, 50, 100 cm.

Provozovna v Rožďalovicích poskytovala zázemí pro pracující. Za druhé světové války zde pracovalo 70 lidí. Po válce jich zůstalo 18, ale počet se zvýšil v rozmezí let 1950–1960 až na 100 lidí. V roce 1978 tento stav klesl na 48 lidí. Nemálo pracovníků zde bylo zaměstnáno 10, 20, 30 i více let.

Uvedené údaje o předmětné provozovně byly čerpány převážně z kroniky z let 1977–1980, které zaznamenával pan Jaroslav Malý, který již bohužel nežije. Kroniku nám poskytla jeho manželka paní Jaroslava Malá, která se ještě nyní těší dobrému zdraví. Oba v Prefě tehdy pracovali.

V kronice je mimo jiné spousta zajímavostí týkajících se tehdejší doby, z nichž některé budou publikovány v příštím čísle časopisu.

Božena Bachová,
bývalá zaměstnankyně Prefy

Máte doma zajímavé fotografie Rožďalovic?

Pro nově připravovanou knihu o životě a proměnách Rožďalovic zhruba za posledních sto let shromažďujeme fotografie, které se týkají historie a dění v našem městě. Máte-li doma ve svých rodinných archivech zajímavé snímky (ale i dobové pohlednice), které by stály za to publikovat, kontaktujte nás buď prostřednictvím e-mailu (rozdalovicko@seznam.cz), nebo osobně přímo na městském úřadě. Zapůjčené snímky Vám po jejich oskenování opět vrátíme, můžete je též sami dodat oskenované (pokud možno v co nejvyšší kvalitě, aby byly použitelné pro potřeby následného tisku) na některém z těchto médií (CD, DVD, USB flashdisk) nebo je zaslat prostřednictvím různých internetových datových úložišť (www.uschovna.cz, www.leteckaposta.cz, www.ulozto.cz aj.).

Důležité jsou pro nás i jakékoliv informace týkající se daných fotografií, kupř. z jakého roku, popřípadě alespoň přibližně, snímek pochází, jakou událost nebo koho zachycuje apod. Tyto informace nám můžete dodat písemně, ať už ručně psané, či na psacím stroji, nebo na počítači (v tomto případě nejlépe v některém z textových editorů, jako je MS Word či Open Office, prostřednictvím našeho redakčního e-mailu rozdalovicko@seznam.cz) a nemusíte být při jejich sepisování skoupí na slovo.

Může se také jednat i o fotografie veřejných prostranství či okolní přírody, zkrátka čehokoliv, co bezprostředně souvisí s životem a proměnami našeho města v průběhu 20. století. Preferujeme starší snímky (zhruba do roku 2000), ale uvítáme i fotky mladší, pokud Vám přijdou něčím zajímavé.

Výsledná podoba knihy se bude odvíjet od množství dodaných snímků, které nám poskytnete, proto počítáme předběžně s tím, že jenom „sběr“ dané fotodokumentace budeme provádět minimálně po celý zbytek tohoto roku, ale patrně ještě i počátkem roku příštího.

Již nyní se těšíme na Vaše pozoruhodné snímky a pohlednice!

(red)

Informace z obce Košík

Ohlédnutí do historie

Košík

Rod Košíků z Lomnice je znám již ve 13. století, ale první písemná zmínka je z roku 1420, kdy jsou majiteli vsi paní Vrata z Lomnice a Jan Košík z Lomnice, kteří darovali ves kostelu rožďalovickému. V roce 1510 Vilém z Valdštejna ves prodává rodině Trčků z Lípy. Trčkové ves v roce 1575 prodávají zpět Jindřichu z Valdštejna, a tak tato náleží zámku Kuncberk a tím panství křineckému. V roce 1320 je znám Petr Košík z Hrádku, v roce 1392 Štěpán a Petr Košík – nelze však nijak doložit, že náleží k tomuto Košíku. V roce 1869 měla obec 348 obyvatel a 53 domů a stavení.

Doubravany

V roce 1318 Vladyka Zdeslav z Doubravan sídlí na místní tvrzi, v roce 1372 je pánem Ješek, 1402 Jan, Václav a Bohuslav z Doubravan, 1440 Jan z Doubravan. V roce 1521 Jan Doubravec z Doubravan prodává ves Zikmundu Stružskému, v roce 1570 Jan z Chlumu prodává ves Janu Rabínovi z Ryzemburska. V roce 1625 Adam z Valdštejna připojuje ves k panství křineckému. V roce 1869 měla obec 348 obyvatel a 55 domů a stavení.

Tuchom

První zmínka je z roku 1360, v letech 1375–1394 je majitelem Budislav z Tuchomi, v roce 1451 Macha z Tuchomi, v roce 1543 ves náleží pod Košík, s ním je poté historicky spojena a i dnes je součástí této obce. V roce 1869 měla obec Tuchom 322 obyvatel a 40 domů a stavení.

Sovolusky

V roce 1510 ves náleží Vilému z Valdštejna, v roce 1541–1545 je ves i tvrz majitelem Jana Třineckého z Ronova. Koncem 16. století ves opět získávají Valdštejnové, páni zámku Kuncberk, a tak je ves připojena ke křineckému panství. Stejný název Sovolusky měla i zaniklá ves s tvrzí šest kilometrů od Kolína. V roce 1869 měla obec 96 obyvatel a 11 domů a stavení.

Aktuality

Počátkem dubna zahájil místní fotbalový klub Sokol Košík jarní část sezóny 2012–2013. Postupně se utkal s mužstvy Dvorů, Hrubého Jeseníka „B“, Všechlap „B“, Křince, Křečkova a Chleb. K nevelké radosti příznivců klubu získal z těchto zápasů pouhý jeden bod, a to za remízu v Křinci.

V předvečer májových oslav proběhlo v našich obcích tradiční „pálení čarodějnic“, které pravidelně pořádají členové sborů dobrovolných hasičů, kteří zároveň zajišťují dozor nad bezpečným průběhem akce. V obci Košík navíc hasiči připravují též občerstvení, které je pro děti zdarma. Škoda pouze nepřízně počasí.

V sobotu 11. května proběhly v obci hasičské slavnosti s lampiónovým průvodem k pomníčkům padlých ve druhé světové válce. Průvod tradičně začal odchodem od hasičské zbrojnice v Košíku, pokračoval na Tuchom, kde proběhly pietní akty u pomníčků, a zakončení akce vyvrcholilo rozřazením na Tuchomské návsi. Akce byla zakončena posezením s hudbou v Kulturním domě v Košíku. O hudební doprovod se postarala Kyzivátova dechová hudba města Libáň. Hosty hasičských slavností byli PhDr. Pavel Fojtík (místostarosta města Nymburk), který pronesl projevy u pomníčků, a Mgr. Zdeněk Milata (člen krajského zastupitelstva), který na závěr pronesl zdravici všem účastníkům akce. Poděkování patří též členům Mysliveckého sdružení „Hájek“ Košík za provedení čestné salvy a slečně Elišce Puldové za přednes poezie.

Luděk Kutmon,
starosta obce Košík

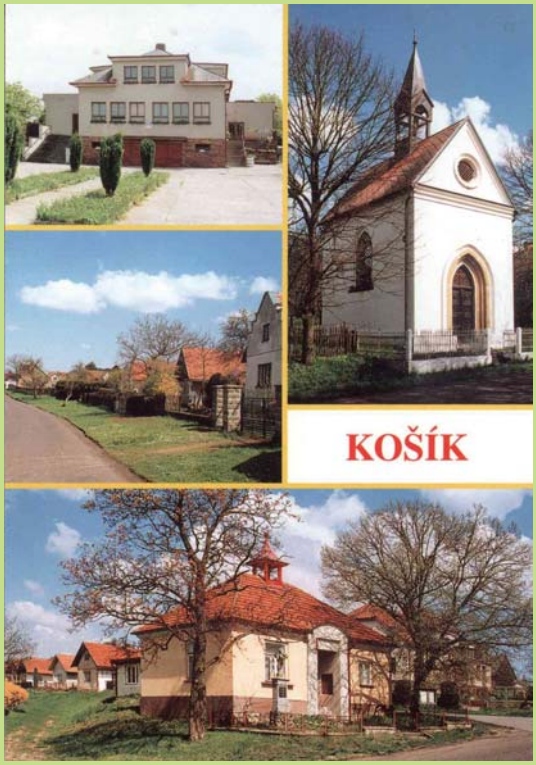

Pohlednice z obce Košík

Žitovlice a Pojedy:
JAK SE ŽILO ...

2. díl

Rozhodující pro život obyvatel na venkově byla možnost vypěstovat a hlavně umět zpracovat to, co na polích vyrostlo. K tomu byla potřeba mimo jiné i tekoucí voda a mlýn. V okolí jich bylo hned několik. Byl v Doubravanech, Rožďalovicích a kdysi dávno prý i u rybníka na Kozáku v Žitovlicích.

Zemědělský charakter obou našich obcí jasně předurčoval život obyvatel a povahu nemovitostí. V každém stavení byl kromě obytné části chlév a ti větší měli i stodolu. Pod Žitovlickým rybníkem byla kovárna pana Vaňka a v Pojedech na návsi kovárna pana Rudy. V Žitovlicích stála škola, vedle kostel a pro znavené hospodáře několik šenků. Pan Pohl měl vedle Žitovláku řeznictví a hospodu, pod kostelem provozoval pan Havlas holičství, pan Palán, domkář ze Žitovlic, byl majitelem trafiky a obuvnictví provozoval pan Šuk.

Pojedský dvůr spadal pod Velkostatek Rožďalovice, patřící firmě „Rolnické akciové podniky, cukrovar a mlýn" a svou velikostí umožňoval obyvatelům v sezóně práci na polích. Dvůr měl těsně po vzniku České republiky v roce 1918 více jak 240 ha převážně orné půdy. V rámci První pozemkové reformy byla dvoru odňata půda o výměře zhruba 120 ha, která byla rozdělena mezi zájemce z Pojed, Žitovlic a částečně i Bošína. Největší hospodářství měl pan Šuk a pan Hošek.

Vše zaštiťovaly Obecní úřady. V Pojedech se radní scházeli v obecním domě zvaném „Pastouška" a v Žitovlicích v družstevní Kampeličce, která tu měla zastoupení.

Spolková činnost se v té době točila hlavně kolem sboru dobrovolných hasičů. Pro svou důležitost v praktickém životě, kdy četnost požárů byla nesrovnatelně vyšší než dnes, měli hasiči náležitou vážnost a oporu u všech obyvatel. Hasiči likvidovali požáry, zachraňovali a také vyprovázeli na poslední cestě. Sbor dobrovolných hasičů v Žitovlicích a Pojedech vznikl roku 1883 a letos tedy slaví 130. výročí svého založení.

Teprve s vývojem doby došlo i na sportovce. Ti roku 1932 založili Sportovní klub Žitovlice-Pojedy. Sportovci slavili své 80. výročí právě loni. Samozřejmě, že k životu Pojed a Žitovlic patřila i kultura. Dle zápisů z kronik zde fungovali ochotníci, kteří čas od času vystupovali v hospodě u Kuncířů, kde se rovněž konaly muziky.

Josef Kříž,
starosta Žitovlic a Pojed

Dobrý den,
jmenuji se Jan Černý a narodil jsem se v roce 1943 v Rožďalovicích. Žil jsem tu s rodiči a sestrou do roku 1962, od roku 1965 žiji s rodinou v Bratislavě. Na stará kolena jsem si pořídil internet a vnuk mne naučil ho používat. Mimo jiné mi slouží k tomu, abych se s ním občas „podíval“ i do svého rodiště, co je tu nového. Dnes jsem byl velmi mile překvapen, když jsem si mohl přečíst obě vydání Rožďalovicka. Zvlášť jsem si se zájmem přečetl materiál o květnových dnech roku 1945 v Rožďalovicích. Něco jsem o tom věděl z vyprávění rodičů, něco ze školy, pamětní tabule Chasana Kalikova je o 3 domy dál od domu v Tyršově ulici, kde jsme tenkrát bydleli. Ale o mnoho víc toho vím až teď, po mnoha letech, i když do zákopů do Kálku jsme si potom chodili hrát jako kluci na vojáky.
Některá jména tehdejších aktérů mi něco říkají, některé následující souvislosti jsem si objasnil až teď. Také jsem si při čtení zavzpomínal na časy, když jsem s tatínkem chodil „pomáhat“ k Rajmanovým do knihařské dílny, tatínek tam byl nějakou dobu zaměstnán a „dělali jsme papíry“. Dodnes mám doma pár vázaných knih s koženou vazbou a zlaceným zdobením od pana Rajmana a jsem rád, že paní Blanka takto udržuje svoje, ale i moje vzpomínky.
Jako rodáka mne velmi těší, že Rožďalovice s okolím jsou tak životaschopné a vždy se při internetové návštěvě rád potěším. Vydáváním Rožďalovicka jste udělali velmi dobrý počin i pro rodáky. Děkuji a budu se těšit na další čísla a zajímavosti v nich.

Srdečně zdraví Jan Černý z Bratislavy

Zlaté pečovatelky

Motivaci pro napsání tohoto článku nosím v hlavě od doby, kdy před měsícem postihla naší babi další „příhoda“, po které již zůstala ležet s ochrnutou polovinou těla. Bylo štěstím, že nás napadlo kontaktovat Centrum sociálních a zdravotních služeb Poděbrady, vedoucí střediska Městec Králové paní Irenu Homolovou. Co se dělo dál, bylo pro nás v této těžké životní situaci jako malý zázrak. Hned v ten den nás navštívila paní Homolová a domluvila s námi péči o babi od následujícího dne. Také díky této pomoci mohou být babi a děda dál spolu doma – diamantovou svatbu slavili před 2 lety.
Po asi měsíční zkušenosti konstatujeme, že to je šťastné řešení, pečovatelky jsou na vysoké úrovni jak profesionální, tak lidské. Je vidět, že práce není pro ně jenom povoláním, ale i posláním. Patří jim naše velké poděkování.
Člověk si uvědomí, že zvládání takové situace v rodině bude možné díky aktivní spolupráci také ostatních zainteresovaných – lékařů a úřadů.

Rodina Vorlova z Rožďalovic

Soutěž o nejkrásnější květinovou výzdobu

Redakce Rožďalovicka ve spolupráci s městským úřadem vyhlašuje druhý ročník soutěže

„O nejkrásnější květinovou výzdobu“.

Výherce soutěže se může těšit na pěkný dárek. Soutěž je vyhlášená v jedné společné kategorii:

NEJLÉPE VYZDOBENÉ OKNO, BALKON, LODŽIE, PŘEDZAHRÁDKA

Zahájení soutěže a možnost zasílání přihlášek: od července 2013
Uzavření přijímání přihlášek: 16. září 2013

Kdo se může soutěže zúčastnit?
Do soutěže je možno přihlásit jakékoli okno bytového nebo rodinného domu, balkon, lodžii či předzahrádku domu z Rožďalovic, Ledeček, Hasiny, Viničné Lhoty a Podlužan. Všechna místa by měla být viditelná z veřejně přístupné komunikace nebo jiného veřejného prostranství. Konkrétní místo může do soutěže přihlásit kdokoliv – majitel, nájemce, soused, kolemjdoucí apod.

Termín a místo pro podání přihlášky do soutěže:

elektronicky na adrese: rozdalovicko@seznam.cz zasláním soutěžní fotografie s uvedením adresy a datem pořízení fotografie (jako předmět e-mailu uvádějte, prosím, **Soutěž**)
osobním předáním fotografie s uvedením adresy a datem pořízení na Městském úřadě v Rožďalovicích v obálce označené slovem **Soutěž**.

Vaše snažení ohodnotí nezávislá porota a výsledky budou zveřejněny na internetových stránkách MěÚ Rožďalovice a ve zpravodaji Rožďalovicko.

**Sázejte, okopávejte a zalévejte,
vyzdobte svá okna, balkony, schody a ploty,
ať je co hodnotit.**

BOBNICE • BUDIMĚŘICE • DYMOKURY • JIZBICE • HRUBÝ JESENÍK • CHUDÍŘ

JABKENICE • SMILOVICE • LUŠTĚNICE • LIPNÍK • ČACHOVICE • OSKOŘÍNEK • NYMBURK • KŘINEC • VESTEC • LOUČEŇ

NETŘEBICE • ÚMYSLOVICE • KOUTY • VŠECHLAPY • VLKAVA • KRCHLEBY • JÍKEV • MLADÁ BOLESLAV • DVORY • MCELY

21.9.2013

JIZERA rádio 107,0 / 105,7 / 94,2 / 89,2 fm

Rodinný den rádia Jizera

Hlavní pódium: finalisté Amaterské scény rádia Jizera:
Hitfakers, UMP, Tomáš Pastrňák
a jako hosté:
Monika Agrebi · Crossband · Marek Ztracený
Programem provázejí moderátoři rádia Jizera

Přehlídka řemesel, výrobců a farmářů
Farmářské trhy
Seskoky padákem a parašutistická show
Prohlídka zvířecího obyvatelstva farmy
Ukázky hasičské techniky
Agility a Dog Dancing
Zábavné hry a soutěže pro děti o ceny
Divadlo Krejčíka Honzy
poníci a koníci
vyjížďky kočárem po okolí

Slunce vezeme sebou

Pivní městečko:
Ochutnávka piv: Klášter, Rohozec, Svijany, Nymburk, Podkováň
SLOSOVATELNÉ VSTUPENKY O ZÁJEZD K MOŘI

Program: 12:00 – 19:00, Vstupné: 100 Kč
děti do 120 cm ZDARMA

FARMA POJEDY

... více informací na www.radiojizera.cz

Pořadatel akce: Česká Mediální s.r.o., Jana Palacha 1025, 293 01 Mladá Boleslav, tel.: +420 326 720 000, fax: +420 326 721 342, IČ: 25748301, DIČ:CZ25748301

SELETICE • DOBROVICE • KOSOŘICE • VŠEJANY • NOVÝ DVŮR • ROŽĎALOVICE